

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **ismeretlen**

Törvényjavaslat címe: **az üzleti titok védelméről**

**2017. évi törvény
az üzleti titok védelméről**

I. Fejezet

Általános Rendelkezések

1. A törvény hatálya

1. §

(1) Üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó, titkos – egészben, vagy elemeinek összességüként nem közismert vagy az érintett gazdasági tevékenységet végző személyek számára nem könnyen hozzáférhető –, ennélfogva vagyoni értékkel bíró olyan tény, tájékoztatás, egyéb adat és az azokból készült összeállítás, amelynek a titokban tartása érdekében a titok jogosultja az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítja.

(2) Védett ismeret (know-how) az üzleti titoknak minősülő, azonosításra alkalmas módon rögzített, műszaki, gazdasági vagy szervezési ismeret, megoldás, tapasztalat vagy ezek összeállítása.

2. Értelmező rendelkezések

2. §

E törvény alkalmazásában:

1. elmaradt hasznosítási díj: azon díjazás, amely a jogosultat megillette volna, ha a jogsértő engedélyt kért volna az üzleti titok hasznosítására;
2. jogosult: az üzleti titok felett jogszerű ellenőrzést gyakorló személy, akinek a jogszerű gazdasági, pénzügyi, üzleti érdekeit az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése sértené;
3. jogsértő: aki az üzleti titkot jogosulatlanul megszerzi, hasznosítja vagy felfedi;
4. jogsértő áru: minden olyan termék vagy szolgáltatás, amelynek kialakítása, jellemzői, működése, előállítási folyamata vagy forgalmazása jelentős mértékben a jogosulatlanul

megszerzett, hasznosított vagy felfedett üzleti titokra épül.

3. Az üzleti titokhoz fűződő jog

3. §

A jogosultnak joga van az üzleti titok hasznosítására, mással történő közlésére és nyilvánosságra hozatalára (a közlés és nyilvánosságra hozatal együtt: az üzleti titok felfedése).

4. §

A jogosult az üzleti titokhoz fűződő jogot egészben vagy részben átruházhatja (üzleti titok jogáttruházási szerződés), továbbá az üzleti titok hasznosítására másnak engedélyt adhat (üzleti titok hasznosítási szerződés).

4. Kivételek az üzleti titok védelme alól

5. §

(1) Nem minősül az üzleti titokhoz fűződő jog megsértésének az üzleti titok megszerzése, amennyiben

- a) a jogosulttól független fejlesztés, felfedezés vagy alkotás,
- b) nyilvánosan hozzáférhető vagy jogszerűen megszerzett termék, illetve jogszerűen igénybevett szolgáltatás vizsgálata, elemzése vagy tesztelése – feltéve, hogy az üzleti titok megszerzőjét nem terhelte az üzleti titok megszerzésére vagy megőrzésére irányuló korlátozás, különösen titoktartási kötelezettség ,
- c) az 1.§ (1) bekezdésében meghatározott üzleti titokra nézve a munkavállalóknak vagy a munkavállalók képviselőinek a tájékozódáshoz és a konzultációhoz való jogának a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott célból történő gyakorlása, vagy
- d) egyéb, a jóhiszeműség és tisztesség követelményével összeegyeztethető, az adott helyzetben általában elvárható magatartás

úttján valósul meg.

(2) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti megszerzésnek minősül az üzleti titoknak harmadik személytől kereskedelmi forgalomban, jóhiszeműen és ellenérték fejében történő megszerzése.

(3) Nem minősül az üzleti titokhoz fűződő jog megsértésének, ha

- a) az 1.§ (1) bekezdésében meghatározott, jogszerűen megszerzett üzleti titkot a munkavállaló a munkavállalók képviselője számára fedi fel, feltéve, hogy a felfedés a munkavállaló vagy a képviselő tájékoztatáshoz és konzultációhoz való jogának gyakorlása céljából a jog gyakorlásához szükséges mértékben történik,
- b) az üzleti titok megszerzése, illetve az ügyben eljárni jogosult hatóság, vagy bíróság számára történő felfedése jogszabálysértés vagy az üzleti tisztesség általános követelményeibe ütköző magatartás megelőzése, elkerülése, következményeinek elhárítása vagy csökkentése céljából, a közérdek védelmében, a cél által indokolt terjedelemben történik,

c) az üzleti titok megszerzését, hasznosítását vagy felfedését közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy törvény írja elő, vagy teszi lehetővé.

5. Az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése

6. §

(1) Az üzleti titokhoz fűződő jogot megsérti, aki az üzleti titkot jogosulatlanul megszerzi, hasznosítja vagy felfedi.

(2) Az üzleti titok jogosulatlan megszerzését jelenti, ha az üzleti titkot az azt megszerző személy a jogosult jogszerű ellenőrzése alatt álló, az üzleti titkot tartalmazó vagy az üzleti titok megismerésére alkalmas dokumentumhoz, dologhoz, anyaghoz vagy elektronikus adatállományhoz való engedély nélküli hozzáférés vagy ezek bármelyikének engedély nélküli eltulajdonítása, vagy ezekről engedély nélküli másolat készítése útján szerzi meg.

(3) Az üzleti titok jogosulatlan megszerzését jelenti bármely egyéb, az üzleti titoknak a jogosult hozzájárulása nélkül történő, a jóhiszeműség és tisztesség követelményébe ütköző megszerzése.

(4) Az üzleti titok jogosulatlan hasznosítását vagy felfedését jelenti az üzleti titoknak a jogosult hozzájárulása nélkül történő hasznosítása vagy felfedése, ha ezt olyan személy valósítja meg, aki

a) jogosulatlanul szerezte meg az üzleti titkot;

b) az üzleti titokra vonatkozó titoktartási megállapodást vagy az üzleti titokra vonatkozó más titoktartási kötelezettséget sért; vagy

c) az üzleti titok hasznosításának korlátozására vonatkozó szerződéses kötelezettséget vagy más kötelezettséget szeg meg.

(5) Az üzleti titokhoz fűződő jog megsértését jelenti az is, ha az üzleti titkot megszerző, hasznosító, vagy felfedő személy a magatartása tanúsításakor tudott, vagy tudnia kellett arról, hogy az üzleti titokhoz közvetlenül vagy közvetetten olyan másik személytől jutott hozzá, aki az üzleti titkot a (4) bekezdés alapján jogosulatlanul hasznosította vagy fedte fel.

(6) Az üzleti titok jogosulatlan hasznosítását jelenti a jogsértő áru előállítás, kínálása, nyújtása vagy forgalomba hozatala, illetve jogsértő áru ilyen célból történő behozatala, kivitele vagy raktáron tartása, ha az ezt megvalósító személy tudott vagy tudnia kellett arról, hogy az üzleti titok hasznosítása a (4) bekezdésbe ütközik.

6. Az üzleti titokhoz fűződő jog megsértésének szankciói

7. §

(1) Az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése esetén a jogosult a jogsértés ténye alapján – az eset körülményeihez képest – követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását, és a jogsértés megállapítása mellett követelheti

a) a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;

- b) a jogsértő áru előállításának, kínálásának, nyújtásának, forgalomba hozatalának vagy hasznosításának, illetve ilyen célból történő behozatalának, kivitelének vagy raktáron tartásának megtiltását;
- c) a jogsértő áru megsemmisítését, vagy kivonását a kereskedelmi forgalomból, feltéve, hogy a kereskedelmi forgalomból történő kivonás nem csökkenti az üzleti titok védelmét,
- d) a jogsértő áru visszahívását a kereskedelmi forgalomból vagy jogsértő mivoltától való megfosztását;
- e) a jogsértő általi adatszolgáltatást a jogsértő áru előállításában, forgalmazásában illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő hasznosításra kialakított üzleti kapcsolatokról;
- f) a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását,
- g) a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítését;
- h) az üzleti titkot tartalmazó vagy az üzleti titkot megtestesítő dokumentumok, tárgyak, anyagok vagy elektronikus adatállományok összességének vagy egy részének megsemmisítését, vagy a jogosult részére történő átadását, és
- i) követelheti az ügyben hozott határozat közzétételét.

(2) A jogosult az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, akinek az 1) bekezdés b) pontja hatálya alá nem tartozó szolgáltatásait a jogsértés elkövetéséhez igénybe vették.

(3) A jogosult az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott igényt azzal az (1) bekezdés b) pontja hatálya alá nem tartozó személlyel szemben is támaszthatja, aki kereskedelmi mértékben nyújtott az (1) bekezdés b) pontja hatálya alá nem tartozó szolgáltatást a jogsértés elkövetéséhez;

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában a szolgáltatás kereskedelmi mértékű, ha az érintett jogsértő ár, illetve a teljesített szolgáltatások jellegéből és mennyiségéből nyilvánvaló, hogy a szolgáltatás - közvetlenül vagy közvetetten - kereskedelmi vagy más gazdasági előny szerzését szolgálják. Az ellenkező bizonyításáig nem minősülnek kereskedelmi mértékűnek a fogyasztó által jóhiszeműen végzett magatartások.

(5) Amennyiben a jogosult keresete nyilvánvalóan megalapozatlan és nyilvánvaló, hogy az eljárást rosszhiszeműen kezdeményezte, a bíróság az ellenérdekű fél kérelmére elrendelheti az (1) bekezdés i) pontjában meghatározott jogkövetkezmény alkalmazását.

(6) Az (1) bekezdés i) pontja alapján a bíróság – az üzleti titok megőrzését biztosítva – elrendelheti az ügyben hozott határozat teljes vagy részleges közzétételét. A közzétételről való döntés során a bíróság figyelembe veszi, hogy a jogsértőről rendelkezésre álló információk lehetővé tennék-e valamely természetes személy azonosítását, és ha igen, indokolt-e ezen információ nyilvánosságra hozatala.

(7) Az (1) bekezdés i) pontja alapján hozott határozat közzétételével kapcsolatos döntés meghozatala során a bíróság figyelembe veszi különösen

- a) az üzleti titok értékét;
- b) jogsértőnek az üzleti titok megszerzése, hasznosítása vagy felfedése kapcsán tanúsított

magatartását;

c) az üzleti titok jogosulatlan hasznosításának vagy felfedésének hatásait, különös tekintettel arra, hogy az üzleti titok hasznosítása vagy felfedése az üzleti titok védelmének megszűnését eredményezheti, és

d) az üzleti titok jogsértő által megvalósuló további jogosulatlan hasznosításának vagy felfedésének valószínűségét.

(8) Az (1) bekezdés i) pontja alkalmazásában közzétételten kell érteni különösen az országos napilapban, illetve az internet útján történő közzétételt. A közzététel módjáról a bíróság határoz, de nem rendelkezhet olyan módról, amely ellen mindkét fél tiltakozik.

(9) A jogsértő áru kereskedelmi forgalomból történő kivonásának elrendelésekor a bíróság, a jogosult kérelmére elrendelheti az árunak a jogosult vagy a jogosult által meghatározott jótékonyági tevékenységet ellátó civil szervezet számára történő átadását.

(10) A jogsértő a polgári perrendtartásról szóló törvényben (a továbbiakban: Pp.) meghatározott végrehajtás megszüntetése iránt indított per szabályai szerint kérheti az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti jogkövetkezményt tartalmazó határozat alapján megindult végrehajtás megszüntetését, ha az üzleti titok tárgya – olyan okból, amelyért a jogsértő nem felelős – már nem felel meg az üzleti titok fogalmában meghatározott követelményeknek.

(11) A kereskedelmi forgalomból való visszahívás, az onnan való végleges kivonás, illetve a megsemmisítés elrendelése tárgyában a bíróság a harmadik személyek érdekeinek figyelembevételével, valamint úgy dönt, hogy az elrendelt intézkedés a jogsértés súlyosságával arányban álljon.

(12) Az (1) bekezdés szerinti jogkövetkezmények alkalmazásával kapcsolatos költségek a jogsértőt terhelik.

(13) Ha az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése miatt indított perben az egyik fél tényállításait már elvárható mértékben valószínűsítette, a bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenérdekű felet kötelezheti

a) a birtokában lévő okirat és egyéb tárgyi bizonyíték bemutatására, valamint a szemle lehetővé tételére;

b) banki, pénzügyi és kereskedelmi adatok közlésére, illetve a birtokában lévő ilyen iratok bemutatására.

(14) Az (1) bekezdés szerinti jogkövetkezmények alkalmazása során a bíróság figyelembe veszi az ügy sajátos körülményeit, különösen

a) az üzleti titok értékét és egyéb sajátosságait,

b) az üzleti titok védelme érdekében megtett intézkedéseket,

c) a jogsértőnek az üzleti titok megszerzése, hasznosítása vagy felfedése kapcsán tanúsított magatartását,

d) az üzleti titok jogosulatlan hasznosításának vagy felfedésének hatását, különös tekintettel arra,

hogy az üzleti titok hasznosítása vagy felfedése az üzleti titok védelmének megszűnését eredményezheti,

e) a felek jogos érdekeit, továbbá az intézkedések elrendelésének vagy elutasításának a felekre gyakorolt lehetséges hatásait,

f) a harmadik személyek jogos érdekeit,

g) a közérdeket és

h) az alapvető jogok érvényesülését.

(15) A jogosult egy eljárásban, a jogsértéssel érintett szellemi tulajdonjog megsértésére irányadó rendelkezések szerint érvényesítheti az igényét, ha a jogsértő hasznosítás megfelel az e törvényben meghatározott feltételeknek és egyidejűleg sérti a jogosult javára fennálló szellemi tulajdonjogot, valamint az 1.§ (2) bekezdésében meghatározott, olyan üzleti titokhoz fűződő jogot, amelynek hasznosítása nélkül a szellemi tulajdonjog által védett oltalmi tárgy nem hasznosítható.

8. §

(1) A bíróság a jogsértő kérelmére a felróhatóságtól független jogkövetkezmények alkalmazása helyett a jogsértés megállapítása mellett pénzbeli ellentételezés megfizetését rendelheti el a jogosult javára, ha

a) a jogsértő a hasznosítás vagy a felfedés időpontjában nem tudott és nem is tudhatott arról, hogy az üzleti titokhoz olyan másik személytől jutott hozzá, aki azt jogosulatlanul hasznosította vagy fedte fel,

b) a felróhatóságtól független szankciók alkalmazása aránytalan hátrányt okozna a jogsértőnek, és

c) az ellentételezés olyan mértékű, amely észszerűen ellensúlyozza a jogosult számára a jogsértéssel okozott hátrányt.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jogkövetkezmény alkalmazása a jogosult egyéb, különösen kártérítési igényét nem érinti.

(3) Ha a bíróság a 7. § (1) bekezdés a), illetve b) pontjában meghatározott jogkövetkezmény helyett kötelezi a jogsértőt pénzbeli ellentételezés megfizetésére, az ellentételezés összege nem haladhatja meg az elmaradt hasznosítási díj mértékét.

9. §

(1) Az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése esetén a jogosult a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet.

(2) Ha a bíróság a jogsértőt általános kártérítés megfizetésére kötelezi, a kártérítés összege nem lehet kevesebb, mint az elmaradt hasznosítási díj összege.

II. Fejezet

Az üzleti titok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, vagy felfedésével összefüggő polgári peres eljárások különös szabályai

7. Bírói út, a polgári peres eljárás szabályainak alkalmazása

10. §

- (1) Az e törvényben biztosított jogok érvényesítése – ha törvény eltérően nem rendelkezik – bírói útra tartozik.
- (2) Az üzleti titok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával vagy felfedésével összefüggő polgári peres eljárásokban a Pp. szabályait az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
- (3) Az e törvény alapján indított perekre a törvényszéknek van hatásköre.

8. Az üzleti titok megőrzése az üzleti titok megsértésével összefüggő polgári peres eljárásokban

11. §

- (1) Az üzleti titokhoz fűződő jog megsértésével összefüggő polgári peres eljárásban a felek, az ügyész és más perbeli személy, valamint képviselőik, továbbá a bírósági alkalmazottak, valamint az eljárás irataihoz hozzáférő más személyek az eljárásban való részvételük vagy az eljárás irataihoz való hozzáférésük révén megismert üzleti titkot, illetve a per tárgyát képező, feltételezett üzleti titkot kötelesek megtartani.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti titoktartási kötelezettség az eljárás befejezését követően is fennmarad.
- (3) Az (1) bekezdés szerinti titoktartási kötelezettség megszűnik, ha
 - a) a per tárgyát képező, feltételezett üzleti titokról jogerős határozat megállapítja, hogy nem minősül üzleti titoknak vagy
 - b) az üzleti titok tárgya közismertté vagy az érintett gazdasági tevékenységet végző személyek számára könnyen hozzáférhetővé válik.

9. Az iratbetekintési és a tárgyaláson való részvételi jog korlátozása

12. §

- (1) A bíróság az üzleti titok védelme érdekében bármelyik fél indokolt kérelmére elrendelheti
 - a) a felek vagy harmadik személyek által benyújtott, üzleti titkot vagy a per tárgyát képező, feltételezett üzleti titkot tartalmazó dokumentumokhoz vagy azok üzleti titkot tartalmazó részéhez a felek és képviselőik által történő hozzáférés korlátozását,
 - b) a tárgyalásról vagy annak egy részéről a nyilvánosság kizárását, valamint a tárgyaláson való részvételi jog és az e tárgyalásokról készített jegyzőkönyvhöz való hozzáférési jog korlátozását.

A jegyzőkönyvhöz való hozzáférési jog korlátozása kiterjed a jegyzőkönyv megtekintésére, átvételére, valamint a jegyzőkönyvről másolat, vagy kivonat készítésére.

(2) Az iratbetekintési és tárgyaláson való részvételi jogot a felek részéről legalább egy természetes személy, továbbá a felek képviselői részéről legalább egy-egy képviselő számára biztosítani kell. E személyek – a titok megtartásának kötelezettségét tartalmazó, írásba foglalt nyilatkozat megtétele mellett –, az eljáró bíró által megállapított rendben és szabályok szerint gyakorolhatják a részvételi, iratbetekintési és másolatkészítési jogot.

(3) Az (1) bekezdés szerinti intézkedések esetén a bíróság elrendelheti a bírósági határozatoknak az üzleti titkot tartalmazó szövegrészeket nem vagy kitakart formában tartalmazó változatainak hozzáférhetővé tételét olyan személyek számára, akiket az üzletititok-védelmi intézkedések nem érintenek.

(4) Az (1) bekezdés szerinti intézkedések csak a szükséges mértékben alkalmazhatóak, nem korlátozhatják a hatékony jogorvoslathoz, tisztességes eljáráshoz és képviselőhöz való jogot. A szükségesség mérlegelése során a bíróságnak figyelembe kell vennie a harmadik személyek jogos érdekeit is.

10. Ideiglenes intézkedés

13. §

(1) A bíróság a jogosult kérelmére az ellenérdekű féllel szemben az alábbi ideiglenes intézkedéseket is elrendelheti:

- a) az üzleti titok felfedésének vagy hasznosításának abbahagyására kötelezés vagy az attól való eltiltás, ideértve a 7.§ (2) bekezdése alapján kérelmezhető abbahagyásra kötelezést és eltiltást is,
- b) a jogsértő áru előállításának, kínálásának, forgalomba hozatalának vagy hasznosításának, jogsértő áru ilyen célból történő behozatalának, kivitelének vagy raktáron tartásának megtiltása,
- c) a valószínűsíthetően jogsértő áru – ideértve a behozott árut is – lefoglalása vagy meghatározott személynek történő átadása, forgalomba hozatalának vagy forgalmazásának megakadályozása érdekében.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben a valószínűsíthetően jogsértő áru lefoglalására vagy meghatározott személynek történő átadására a bírósági végrehajtásról szóló törvény ingóság zárlatára vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A bíróság az (1) bekezdésben felsorolt ideiglenes intézkedések helyett a Pp. biztosítékadásra vonatkozó szabályai szerint az üzleti titok feltételezett jogosulatlan hasznosítása folytatását a jogsértő által nyújtandó biztosíték adásához kötheti. Az üzleti titok felfedése biztosíték adása ellenében sem engedélyezhető.

(4) A jogosult a jogsértés esetén támasztható polgári jogi igényeken felül az ideiglenes intézkedésre vonatkozó feltételekkel kérheti a bíróságtól

- a) biztosítási intézkedés elrendelését a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályai szerint, ha

valószínűsítette, hogy a kártérítés, illetve a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítése iránti követelésének későbbi kielégítése veszélyben van,

b) a jogsértő kötelezését banki, pénzügyi és kereskedelmi adatainak és iratainak közlésére, illetve bemutatására az a) pont szerinti biztosítási intézkedés elrendelése céljából.

(5) Az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzés elleni fellebbezést a másodfokú bíróság soron kívül, legkésőbb a fellebbezésnek a másodfokú bírósághoz érkezésétől számított nyolc napon belül végzéssel bírálja el.

14. §

(1) A bíróság akkor rendelheti el az ideiglenes intézkedést, ha a kérelmező – a Pp.-ben foglalt, ideiglenes intézkedés elrendelésére irányadó feltételek fennállásán túl – észszerűen elvárható mértékben valószínűsíti, hogy

a) az üzleti titok létezik,

b) a kérelmező a jogosultja és

c) az üzleti titkot jogosulatlanul szerezték meg, hasznosították vagy fedték fel, vagy fennáll ezek közvetlen veszélye.

(2) A bíróság a kérelem elbírálása során figyelembe veszi a 7. § (11) bekezdésében meghatározott szempontokat.

(3) Ha a kérelem helyrehozhatatlan károkat okozna, az a rendkívül sürgős szükség esetének minősül, és erre figyelemmel az ideiglenes intézkedés elrendelésének kérdésében az ellenérdekű fél meghallgatása mellőzhető. Az ellenérdekű fél meghallgatásának mellőzésével hozott határozatot az ellenérdekű féllel a foganatosításkor kell közölni. A határozat közlését követően az ellenérdekű fél kérheti a meghallgatását és az ideiglenes intézkedést elrendelő határozat megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését.

(4) A perindítást megelőző ideiglenes intézkedésre a Pp. rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a bíróság a per megindítására legfeljebb tizenöt napos határidőt szab.

(5) A bíróság az ideiglenes intézkedést az ellenérdekű fél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha az üzleti titok tárgya – olyan okból, amelyért az ellenérdekű fél nem felelős – már nem felel meg az 1. §-ban meghatározott követelményeknek.

(6) Az ideiglenes intézkedéssel érintett harmadik személy az ideiglenes intézkedéssel összefüggésben keletkezett kára megtérítése iránt külön perben kártalanítást követelhet a kérelmezőtől.

15. §

(1) Az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése iránti perben előzetes bizonyításnak van helye. Előzetes bizonyításnak a per megindítása előtt helye van akkor is, ha a jogosult a jogsértést vagy annak veszélyét elvárható mértékben valószínűsítette.

(2) A bíróság az előzetes bizonyítást a per megindítása előtt elrendelő határozatot az ellenérdekű fél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha a jogosult a pert az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése miatt nem indította meg az előzetes bizonyítást elrendelő határozat közlésétől számított tizenöt napon belül. A bíróság az előzetes bizonyítást elrendelő határozat hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem tárgyában soron kívül, legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított nyolc napon belül határoz.

(3) Ha a késedelem helyrehozhatatlan károkat okozna, vagy ha valószínűsíthető a bizonyítékok megsemmisítésének kockázata, az sürgős esetnek minősül, és erre figyelemmel az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében az ellenérdekű fél meghallgatása mellőzhető. Az ellenérdekű fél meghallgatásának mellőzésével hozott határozatot az ellenérdekű féllel a foganatosításkor kell közölni. A határozat közlését követően az ellenérdekű fél kérheti a meghallgatását és az előzetes bizonyítást elrendelő határozat megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését.

III. Fejezet

Záró rendelkezések

11. Hatályba léptető rendelkezések

16. §

(1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 23. § 2018. január 1-jén lép hatályba.

(3) Az 1-15. §, 17-22. §, 24-44. § 2018. június 1-jén lép hatályba.

12. A jogalkotásra vonatkozó európai uniós követelményekre utaló rendelkezés

17. §

E törvény 1-15. §-ai és 19. §-a a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről szóló 2016/943/EU európai parlament és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

13. Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény módosítása

18. §

Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 40/A. § (1) bekezdésében az „a Ptk. 2:47. § (1) bekezdésében” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

14. A Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény módosítása

19. §

A Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény 24. §-ában az „A Ptk. 2:47. § (1) bekezdésében” szövegrész helyébe az „Az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

20. §

A Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény 25. § (2) bekezdésében az „A Ptk. 2:47. § (1) bekezdésében” szövegrész helyébe az „Az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

15. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása

21. §

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 184/A. § (1) bekezdésében a „vagy szerzői jog” szövegrész helyébe a „, szerzői jog vagy üzleti titokhoz fűződő jog” szöveg lép.

16. A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény módosítása

22. §

A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény 1. § (2) bekezdés

a) g) pontjában az „a Polgári Törvénykönyv 2:47. §-a” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (2) bekezdése” szöveg;

b) h) pontjában „a Polgári Törvénykönyv 2:47. §-ának (2) bekezdése” szövegrész helyébe „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (2) bekezdése” szöveg

lép.

17. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása

23. §

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) a 84. §-át követően a következő XII/A. Fejezettel egészül ki:

„XII/A. Fejezet

A Gazdasági Versenyhivatal döntésének végrehajtása

84/A. §

A végrehajtásra az e fejezetben nem szabályozott kérdésekben az Ákr. rendelkezéseit kell

megfelelően alkalmazni.

84/B. §

(1) Az eljáró versenytanács a döntésében előírt meghatározott cselekmény elvégzésére, meghatározott magatartás tanúsítására vagy attól való tartózkodásra vonatkozó kötelezettség (a továbbiakban együtt: meghatározott cselekmény) végrehajtásának elrendelésével egyidejűleg – ha a meghatározott cselekmény teljesítése más végrehajtási módon keresztül hatékonyan nem biztosítható – végrehajtási bírságot szab ki.

(2) A végrehajtási bírság a vállalkozással és a vállalkozás törvényes képviselőjével szemben egyidejűleg is kiszabható.

(3) A napi összegben kiszabott végrehajtási bírságot a kötelezett a végrehajtás elrendelésétől a meghatározott cselekmény teljesítésének igazolásáig terjedő időszakra köteles megfizetni. A végrehajtási bírság legkisebb napi összege vállalkozás esetében ötvenezer, vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében tízezer forint, legmagasabb összege vállalkozás esetében a végrehajtási bírságot kiszabó végzés meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevétel egy napra jutó összegének egy százaléka, vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötvenezer forint.

(4) Az egy összegben kiszabott végrehajtási bírság legkisebb összege vállalkozás esetében kétszázezer, vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötvenezer forint, legmagasabb összege vállalkozás esetében a végrehajtási bírságot kiszabó végzés meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevétel egy százaléka, vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötszázezer forint.

(5) A végrehajtási bírság legmagasabb összegének kiszámítására megfelelően alkalmazni kell a 78. § (2) bekezdését.

(6) Napi összegben kiszabott végrehajtási bírság esetén a végrehajtás elrendelésétől számított, teljesítés nélkül eltelt minden egyes hónapot követő napon az adott teljesítés nélkül eltelt hónapra eső végrehajtási bírság esedékessé válik. A teljesítés hónapjában a teljesítés napjáig terjedő időre eső végrehajtási bírság a teljesítés napján válik esedékessé.

84/C. §

Ha a kötelezett pénzfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, illetve az állam által előlegezett költség után a megelőlegezés időtartamára késedelmi pótlékot fizet, melynek mértéke minden naptári nap után a késedelem időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.

84/D. §

(1) A teljesítési határidőben meg nem fizetett eljárási költség, valamint a meg nem fizetett eljárási

költség után felszámítandó és meg nem fizetett késedelmi pótlék végrehajtását a Gazdasági Versenyhivatal fogatosítja.

(2) A meghatározott cselekmény végrehajtását a Gazdasági Versenyhivatal fogatosítja, kivéve, ha az eljáró versenytanács végrehajtási bírság kiszabásáról döntött. A meghatározott cselekmény végrehajtására irányuló végrehajtási eljárásban kiszabható eljárási bírságra a 61. § (3) bekezdését kell alkalmazni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben nem említett esetben a végrehajtást az állami adóhatóság fogatosítja az általános közigazgatási rendtartás alapján átadott fizetési kötelezettségek végrehajtására vonatkozó szabályok szerint.

(4) Az (1) bekezdés és a (3) bekezdés szerinti követeléseket a csődeljárásban és a felszámolási eljárásban a tartozások kielégítése sorrendjének megállapításánál az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényen alapuló követelésekkel egy sorban kell kezelni.

84/E. §

(1) A végrehajtás Gazdasági Versenyhivatal általi fogatosítása során hozott törvénysértő döntés vagy intézkedés miatt végrehajtási kifogás a kifogásolt döntésről, illetve intézkedésről való tudomásszerzést vagy az akadály megszűnését követő három napon belül, de legkésőbb a döntés közlésétől, illetve az intézkedéstől számított egy hónapon belül terjeszhető elő.

(2) A vizsgáló döntésével vagy intézkedésével szembeni végrehajtási kifogást az eljáró versenytanács nyolc napon belül bírálja el.

(3) Az eljáró versenytanácsnak a végrehajtási eljárásban hozott döntésével szemben indított közigazgatási perben a bíróság tizenöt napon belül határoz.

(4) A végrehajtási kifogásra az e §-ban meghatározott eltérésekkel megfelelően alkalmazni kell a 82. § (1), (3) és (4) bekezdését.

84/F. §

Az eljáró versenytanácsnak a végrehajtás elrendeléséről hozott végzésével szembeni közigazgatási perben halasztó hatály elrendelésének nincs helye.”

24. §

(1) A Tpv.

a) 11. § (3) bekezdésében a „Ptk.-ban” szövegrész helyébe a „Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényben (a továbbiakban: Ptk.)” szöveg,

b) 86. § (3) bekezdésében a „4. § vagy a 6. § rendelkezéseinek megsértése miatt indított perekben” szövegrész helyébe a „6. §-ban foglalt rendelkezés megsértése miatt indított perben” szöveg,

c) 88. § (4) és (5) bekezdésében a „4. § vagy a 6. § rendelkezéseinek” szövegrész helyébe a „6. §-

ban foglalt rendelkezés” szöveg,

d) 88. § (4) bekezdésében a „4. §-ban vagy a 6. §-ban foglalt rendelkezéseket” szövegrész helyébe a „6. §-ban foglalt rendelkezést” szöveg,

e) 88. § (6) bekezdésében az „a 4. §-ba vagy a 6. §-ba” szövegrész helyébe az „a 6. §-ba” szöveg,

f) 88. § (7) bekezdésében a „4. §-ban, illetve a 6. §-ban foglalt rendelkezések” szövegrész helyébe a „6. §-ban foglalt rendelkezés” szöveg,

g) 88. § (7) és (9) bekezdésében a „4. §-ban vagy a 6. §-ban foglalt rendelkezések” szövegrész helyébe a „6. §-ban foglalt rendelkezés” szöveg

lép.

(2) Hatályát veszti a Tpv. 4. §-a.

18. Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítása

25. §

Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény (a továbbiakban: Atv.) 17. § (11) bekezdésében az „amelynek nyilvánosságra hozatala az engedélyes jogos érdekét (így különösen pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekét), személyiségi jogát sértené” szövegrész helyébe az „amelynek nyilvánosságra hozatala az engedélyes jogos érdekét – így különösen pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekét – sértené” szöveg lép.

19. A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény módosítása

26. §

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 78. § (1) bekezdésében az „a Ptk. 2:47. § (1) bekezdésében” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

20. A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosítása

27. §

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 31. § (9) bekezdésében az „a Ptk.” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

21. A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosítása

28. §

A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény 10/B. §-ában az „a Ptk. 2:47. § (1) bekezdése” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

22. A tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény módosítása

29. §

A tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény 368. § (1) bekezdésében az „a Ptk.-ban” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

23. Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosítása

30. §

Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 188. § 109. pontjában az „a Ptk. 2:47. §-a” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

24. A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosítása

31. §

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 170. § (2) bekezdés 7. pontjában a „[Ptk. 2:47. § (1) bekezdés]” szövegrész helyébe az „(az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében)” szöveg lép.

25. A foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló 2007. évi CXVII. törvény módosítása

32. §

A foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló 2007. évi CXVII. törvény 25. § (1) bekezdésében az „a Ptk. 2:47. § (1) bekezdésében” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

26. A befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény módosítása

33. §

A befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény 4. § (2) bekezdés 70. pontjában „a Ptk.-ban” szövegrész helyébe „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

27. A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosítása

34. §

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény

- a) 127. § s) pontjában az „a Ptk. 2:47. § (1) bekezdése” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdése” szöveg,
b) 133. § (1) bekezdés 5. pontjában a „[Ptk. 2:47. § (1) bekezdése]” szövegrész helyébe az „[az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdése]” szöveg lép.

28. A köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény módosítása

35. §

A köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény 7/H. §-ában az „a Ptk. 2:47. § (1) bekezdése” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdése” szöveg lép.

29. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosítása

36. §

- (1) A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.)
a) 2:46. § (1) bekezdésében az „a levéltitok, a hivatásbeli titok és az üzleti titok oltalmára” szövegrész helyébe az „a levéltitok és hivatásbeli titok oltalmára” szöveg,
b) 2:55. §-ában az „a szerzői jogról és az iparjogvédelemről” szövegrész helyébe az „a szerzői jogról és az iparjogvédelemről, valamint az üzleti titok védelméről” szöveg lép.
- (2) Hatályát veszti a Ptk. 2:47. §-a.

30. Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosítása

37. §

Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 43/I. § (5) bekezdésében az „a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdése” szöveg lép.

31. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény módosítása

38. §

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 159. § (1) bekezdésében az „a Ptk.-ban” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

39. §

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 229. § (2) bekezdésében az „A Ptk.” szövegrész helyébe az „Az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény” szöveg lép.

32. A kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvény módosítása

40. §

A kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvény 4. § (1) bekezdés 101. pontjában az „a Ptk.-ban” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. § (1) bekezdésében” szöveg lép.

41. §

A kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvény 174. § (1) bekezdésében az „a Ptk.” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény” szöveg lép.

33. A biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény módosítása

42. §

A biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény 147. § (3) bekezdésében az „a Ptk.-ban” szövegrész helyébe „a Ptk.-ban és az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvényben” szöveg lép.

34. A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény módosítása

43. §

(1) A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény 44. § (1) bekezdésében a „Ptk. 2:47. §” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. §” szöveg lép.

(2) A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény e törvény 42. §-ával módosított rendelkezéseit a hatálybalépése után megkezdett beszerzésekben, közbeszerzési eljárások alapján megkötött szerződésekben, tervpályázati eljárásokban és az azokkal kapcsolatban kérelmezett, kezdeményezett vagy hivatalból indított jogorvoslati eljárásokban és előzetes vitarendezési eljárásokban kell alkalmazni.

35. A védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. évi XXX. törvény módosítása

44. §

A védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. évi XXX. törvény 52. § (1) bekezdésében

a) az „a Ptk. 2:47. §-a” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló 2017. évi törvény 1. §-a” szöveg,

b) az „a Ptk. vonatkozó” szövegrész helyébe az „az üzleti titok védelméről szóló törvény” szöveg lép.

36. A választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény módosítása, valamint eltérő szöveggel történő hatálybalépése

45. §

(1) A választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény (a továbbiakban: Vbt.) 1. § (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) E törvényt kell alkalmazni a választottbíráskodás során, ha az eljáró állandó választottbírószék székhelye vagy az eseti választottbíráskodás helye Magyarországon van. Külföldi székhelyű állandó választottbírószék eljárása esetén e törvényt akkor kell alkalmazni, ha a felek e törvény rendelkezéseinek vetették alá magukat.”

(2) A Vbt. 7. § (2) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) A 12. § (3) és (4) bekezdése, a 14. § (4) bekezdése, a 15. § (1) bekezdése, a 17. § (3) bekezdése, valamint a 47. § (2) bekezdése szerinti bírósági ügyekben a választottbíráskodás helye szerint illetékes törvényszék, állandó választottbírószék eljárása esetén a Fővárosi Törvényszék jár el.”

(3) A Vbt. 12. § (5) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(5) A hiányzó választottbíró kijelölése során figyelemmel kell lenni a felek megállapodásában a választottbírótól megkívánt szakképzettségre vagy más jellemzőre, valamint minden olyan szempontra, amely előreláthatóan biztosítja független és pártatlan választottbíró kijelölését. Ha a Kereskedelmi Választottbírószék hatáskörébe tartozó ügyben a választottbíró-ajánlási listán nem szerepel a felek megállapodásában meghatározott szakképzettséggel vagy más jellemzővel rendelkező személy, egyesbírónak, illetve elnöklő bírónak a választottbíró-ajánlási listán nem szereplő személy is kijelölhető.”

(4) A Vbt. 61. § (7) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(7) Az elnökség legalább négy tagja kezdeményezheti a tisztségére méltatlanná vált elnökségi tag visszahívását. A delegáló szervezet harminc napon belül dönt a visszahívás iránti indítványról. A delegáló szervezet az elnökségi tag visszahívása esetén, azzal egyidejűleg az elnökségbe új tagot delegál.”

46. §

A Vbt. 67. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A megszűnő választottbíróságok előtt indult, folyamatban lévő ügyekben a felek által a választottbírósági költségek fedezése céljából előlegezett pénzüsszegnek az eljárás során még fel nem használt részét a megszűnő választottbíróságok legkésőbb 2017. december 31. napjáig átutalják a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarának. A megszűnő választottbíróságoknak a hitelezői igények maradéktalan kielégítését követően fennmaradó vagyona e törvény erejénél fogva az alapítóikra száll át.”

47. §

A Vbt. 61. §-a a következő (10) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(10) Az elnökség tagja az e törvényben meghatározott feladatait személyesen köteles ellátni.”

48. §

A Vbt.-nek az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények és egyéb igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel megállapított 66. §-a az „a 8. §, a 41. § és az 56. § rendelkezéseit a 2018. január 1. napját követően megkötött választottbírósági szerződésekre” szövegrész helyett az „a 8. §, a 35. §, a 37. §, a 41. §, a 48-52. § és az 56. § rendelkezéseit a 2018. január 1. napját követően megkötött választottbírósági szerződések esetén” szöveggel lép hatályba.

37. Hatályba nem lépésről szóló rendelkezés

49. §

Nem lép hatályba a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló 2017. évi CXXIX. törvény 62. §-a.

Általános indokolás

A törvény az Európai Parlament és a Tanács által 2016. június 8. napján elfogadott, a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről szóló 2016/943/EU irányelvet (a továbbiakban: Irányelv) ülteti át a magyar jogba.

A törvény alapjául szolgáló Irányelv megalkotása azért vált szükségessé, mert az innovatív vállalkozások egyre fokozottabban ki vannak téve az üzleti titok eltulajdonítására irányuló – az unión belülről vagy kívülről kezdeményezett – tisztességtelen magatartásnak, így például az engedély nélküli másolatkészítésnek, az ipari kémkedésnek vagy a titoktartási kötelezettségek megsértésének. Az utóbbi idők folyamatai, így a globalizáció, a tevékenységek fokozódó kiszervezése, az egyre hosszabb ellátási láncok és az információs és kommunikációs technológiák fokozott használata hozzájárultak az említett magatartásokból fakadó kockázatok növekedéséhez. Az üzleti titok jogosulatlan megszerzése, hasznosítása, illetve felfedése nyomán csökken az üzleti titok jogosultjainak esélye arra, hogy innovációs erőfeszítéseik révén kihasználják helyzeti előnyüket. Az üzleti titok védelmét szolgáló hatékony és uniós-szerte hasonló jogi eszközök nélkül a határokon átnyúló belső piaci innovációs tevékenység nem kap megfelelő ösztönzést, és az üzleti titkok nem tölthetik be kellő mértékben növekedést és munkahelyteremtést katalizáló szerepüket. Ennek következtében csökken az innovatív és kreatív alkotásra való hajlam csakúgy, mint a beruházási kedv, ez pedig hátrányosan érinti a belső piac zavartalan működését és növekedésösztönző képességét.

Az e probléma kezelése érdekében a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt tett nemzetközi erőfeszítések vezettek a Szellemi Tulajdon Kereskedelmi Vonatkozásairól szóló Egyezmény (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, a továbbiakban: TRIPs-megállapodás) megkötéséhez. A TRIPs-megállapodás többek között rendelkezik az üzleti titok harmadik személyek általi jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, illetve felfedésével szembeni védelméről, amelyekre vonatkozóan közös nemzetközi standardokat állapít meg. A TRIPs-megállapodás a tagállamok mindegyikére és magára az Unióra nézve is kötelező.

Azonban a TRIPs-megállapodás létrejötte ellenére is számottevő különbségek mutatkoznak a tagállamok jogszabályai között az üzleti titok harmadik személyek általi jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, illetve felfedésével szembeni védelme tekintetében, ami miatt szükségessé vált azoknak uniós szinten történő harmonizálása.

A tagállamok által az üzleti titkok számára biztosított jogi védelem különbségei ugyanis azzal járnak, hogy az üzleti titkok nem élveznek egységes szintű védelmet az Unióban, ami azt eredményezi, hogy a belső piac ezen a területen széttagolttá válik, a vonatkozó szabályok visszatartó ereje összességében véve pedig gyengül. A belső piac állapotát ez akként befolyásolja, hogy a szóban forgó különbségek következtében csökken az ösztönző hatás

arra, hogy a vállalkozások olyan határokon átnyúló, innovációval kapcsolatos gazdasági tevékenységeket folytassanak – többek között a partnerekkel történő kutatási együttműködés vagy előállítási együttműködést, illetve a más tagállamokba való kiszervezést vagy más tagállambeli beruházást –, amelyek üzleti titokként védelmet élvező információk hasznosításától függenek.

Az Irányelv átültetése érdekében vált szükségessé az üzleti titok védelmére vonatkozó hatályos szabályok felülvizsgálata, és az Irányelv előírásainak való megfeleltetése.

Az Irányelv két fő szabályozási területet foglal magában. Egyrészt új keretet ad az üzleti titokkal kapcsolatos anyagi jogi szabályozásnak, újradefiniálva az oltalom tárgyát és kivételeit, illetve meghatározva a jogosult, jogsértő és jogsértő áru fogalmát, valamint a jogsértések esetén alkalmazandó szankciórendszert is. Másrészt az üzleti titokkal kapcsolatos polgári jogi jogviták tekintetében eljárási rendelkezések útján biztosítja az üzleti titok megfelelő védelmét, részletszabályokat állapítva meg többek között az iratbetekintés, a tárgyaláson való részvétel és az ideiglenes intézkedések vonatkozásában.

Az üzleti titok és a védett ismeret (know-how) védelme jelenleg a Ptk. második, Az ember mint jogalany című könyvében található. Az Irányelv ugyanakkor az üzleti titok védelmét a Ptk. Személyiségi jogok c. részétől idegen, ám a jogintézmény természetéhez jobban igazodó vagyoni jogi jellegű rendelkezéseken keresztül valósítja meg. Ennek okán az Irányelv oltalmi rendszerének a Ptk.-ba való integrálása megbontotta volna a kódex különös gonddal kialakított dogmatikai egységét. Ezen túlmenően az Irányelv számos olyan, az üzleti titok védelmével kapcsolatos polgári peres eljárásokat érintő speciális szabály átültetését tette szükségessé, amelyek a 2018. január 1. napjától hatályos, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályozási koncepciójával, kódex-jellegével nem összeegyeztethetők.

Mindezek alapján a jogalkotó az átültetési kötelezettséggel kapcsolatban azt a megoldást választotta, hogy az üzleti titok védelmére vonatkozó új fogalmi megközelítést, jogintézményeket, és eljárási szabályokat nem a Ptk.-ban és a Pp.-ben helyezte el, hanem egy új jogszabály megalkotása útján tette a nemzeti jog részévé a rendelkezéseket. Ezen új jogszabály a szellemi tulajdonjogi, ún. „ágazati törvények” mintáját alapul véve, az Irányelv elvárásainak megfelelően épül fel.

A Ptk. jelenlegi logikája alapján a magántitok személyiségi jogi oltalmat élvez, hasonlóképpen a magántitok egyik típusaként azonosított üzleti titokhoz. Az üzleti titokra vonatkozó rendelkezések a Ptk. Személyiségi jogok c. részéből való kikerülésével ezen logikai láncolat átalakul, az üzleti titok a jövőben nem személyiségi jogi jellegű, hanem az új jogszabályban biztosított, vagyoni jogi jellegű védelmet élvez majd.

Ez egyrészt feloldja a hatályos Ptk. azon paradox megoldását, miszerint az üzleti titok és a védett ismeret (know-how) személyiségi jogi védelmet élvez, ugyanakkor ezzel párhuzamosan forgalomképes és elidegeníthető is. Továbbá a javasolt megoldás alkalmas a TRIPs-megállapodás 39. cikkével való összhang fenntartására is, hangsúlyosabbá téve az

üzleti titok szellemi tulajdonjogi, vagyoni jellegét.

A jövőben tehát a természetes és jogi személyek magántitkai az eddigi rendelkezésekkel azonos módon személyiségi jogi védelmet, míg az üzleti titok és a védett ismeret (know-how) a szellemi tulajdonjogi védelem logikájára és szankciórendszerére épülő, speciális védelmet élveznek majd.

Az új szabályozási megoldás az Irányelvben lefektetetteknek megfelelően tartalmazza az üzleti titok fogalmának, és a védelem korlátjainak új megközelítését, kiegészítve az Irányelv által bevezetett új szankciórendszerrel.

Az innováció és a verseny ösztönzése érdekében az Irányelv, és így a törvény rendelkezései sem keletkeztethetnek kizárólagos jogokat az üzleti titokként védett know-how-ra vagy információkra vonatkozóan. Ily módon fennmaradhat a lehetősége ugyanazon know-how vagy információ független felfedezésének. A jogszerűen megszerzett termékek műszaki visszafejtése – eltérő, értelemszerűen titoktartási kötelezettséget is magában foglaló szerződéses megállapodás hiányában – az információszerzés jogszerű eszközének tekintendő. Az ilyen szerződéses megállapodások megkötésének szabadsága azonban jogilag korlátozható. Ebből következik, hogy a jogsértés megvalósulásához nem elegendő a jogosult hozzájárulásának hiánya, hanem további feltételként szükséges a jogsértésként nevesített esetek megvalósulása, vagy a jóhiszeműség és tisztesség elvével ellentétes magatartás.

Az Irányelv alapján a kivételek között nevesítve szerepel az az eset, amikor az üzleti titok megszerzését, hasznosítását vagy felfedését közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus, vagy törvény lehetővé teszi. Ennek alapján tehát nem kerültek felsorolásra azon esetek, amikor az adott információ ugyan üzleti titoknak minősül, de ez alól jelen jogszabályon kívüli hazai törvény vagy egyéb, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus mégis kivételt enged. Ezen esetek felsorolása nem szükséges, mivel az 5. § (3) bekezdésének **c) pontja** alapján ez dogmatikai problémát nem okoz, illetve szükségszerűen a törvény rugalmatlanságát eredményezné.

Külön hangsúlyozandó az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 27. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés, amely közérdekből nyilvános adatnak minősít egyes üzleti titkokat, tehát ezekre tehát nem alkalmazhatók az üzleti titokhoz fűződő jog megsértésének a jogkövetkezményei. Más szóval: az adat közérdekű jellege a megszerzés és a felfedés körében megelőzi az üzleti titokhoz fűződő jog védelmét az Infotv-ben meghatározott keretek között.

Ugyancsak fontos szempont, hogy a tagállamok az Irányelvben (1. cikk első bekezdés) felhatalmazást kaptak az EUMSZ rendelkezéseivel összhangban az Irányelvben előírtnál szélesebb hatályú védelem előírására is. A védelem teljességéhez szükségesnek mutatkozik, hogy a lehető legteljesebb mértékben át legyenek emelve az üzleti titok védelméről szóló törvénybe a szellemi tulajdoni törvények bevált szankciói, és eljárási könnyítései. A teljes átvétel csak ott nem lehetséges, ahol az uniós jogalkotó az üzleti titok sajátos, korlátos védelme miatt tudatosan eltér a bevált szankciórendszertől. Ez az alternatív pénzbeli

ellentételezést, a kötelező mérlegelési szempontokat, és az üzleti titok védelmének a jogsértőnek fel nem róható (objektív) megszűnése hatásainak figyelembe vételét jelenti.

Ezek alól nem képez kivételt a jogsértésben közreműködő, a jogsértő áru előállításában és terjesztésével összefüggő magtartásoktól különböző szolgáltatásokat nyújtó személyekkel szemben alkalmazható eltiltás, és e közreműködők adatszolgáltatásra kötelezése. A jogsértésben közreműködő személyek közül az Irányelv kiemelte a jogsértő árut előállító, és forgalmazó rosszhiszemű személyeket, felsorolva a szankció alá eső magatartásokat is. Ebből levonható az a következtetés, hogy a tagállami felhatalmazás alapján (Irányelv 1. Cikk (2) bekezdés az uniós jogalkotó a tagállamok döntésére bízta, hogy bevonnak-e további közreműködői kört az említett szankciók alkalmazása szempontjából. Az üzleti titok védelmével kapcsolatos polgári peres eljárásokban a Pp. szabályainál szigorúbb titokvédelmi kötelezettség kerül bevezetésre, hasonlóképpen az iratbetekintéssel kapcsolatos rendelkezésekhez. Az ilyen perek sajátossága az, hogy az üzleti titok tartalmának megismerése, vizsgálata elkerülhetetlen, ugyanis az állítólagos jogsértő elsősorban arra építheti érdemi védekezését, hogy a jogosult által állított üzleti titok nem részesül védelemben. Emiatt nem írható elő az üzleti titok megismerésének a teljes tilalma. Azt legalább a felek mindegyikének, és jogi képviselőiknek, a titokjogosulttól különböző fél, illetve jogi képviselője esetében megfelelő titoktartási kötelezettség előírásával megismerhetővé kell tenni. A hozzáférhetővé tétel a szakértő esetében is szükséges lehet. Az ideiglenes intézkedésekre vonatkozó joganyag a speciális jogtárgyhoz igazodó különös szabályokkal egészül ki, illetve bevezetésre kerül az állítólagos jogsértő által nyújtott biztosíték mellett a jogsértőnek állított magatartások továbbfolytatásának engedélyezése is.

Az üzleti titok fogalmának a Ptk. rendszeréből való kiemelése szükségszerűen magával vonja a kódexre hivatkozó jogszabályok rendelkezéseinek módosítását is: húsz olyan, törvényi szintű jogszabály azonosítható, amely a Ptk. üzleti titok fogalmára hivatkozik.

Külön kiemelendő a Tptv. módosítása. Az üzleti titok megsértése esetén eddig kettős jogalap, a Tptv. és a Ptk. alapján is lehetett eljárást kezdeményezni, ez a kettős rendszer azonban kevésbé volt átlátható. Az Irányelv szabályainak átültetésével egyidejűleg átfedés keletkezne a Tptv.-ben biztosított védelemmel, ami veszélyezteti az Irányelv rendelkezéseinek tényleges érvényre jutását, ezért a kettős jogalap a továbbiakban nem tartható fenn. Mindezek alapján az üzleti titok védelmére vonatkozó szabályozás kivételre kerül a Tptv.-ből, és az üzleti titok védelme egységesen, a jelen előterjesztésben foglalt jogszabály szerint valósul meg. Ennek alapján mind a piaci hatású, az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző, mind az ilyen hatással nem rendelkező üzletitok-sértés ellen ezen törvény alapján lehet fellépni.

Részletes indokolás

1. §

A rendelkezés a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről szóló 2016/943/EU

irányelv 2. cikk 1. pontjának való megfelelést, illetve a Ptk. védett ismeret (know-how) fogalmának áthelyezését és finomhangolását szolgálja.

Az üzleti titok fogalmának kialakítása során fontos szempont volt, hogy mind a korábbi, Ptk.-beli definícióban megtalálható vívmányok, mind az Irányelv által megfogalmazott követelmények megjelenjenek.

A törvény az üzleti titok és a védett ismeret fogalmát az oltalom tárgyaként szabályozza, összhangban a Ptk. 6:176-178. §-aiban használt, „védett oltalmi tárgyak” fordulattal.

A definíció az Irányelvben foglaltaknak megfelelően kiegészítésre került az információk titkos jellegével, másrészt a Ptk. kereskedelmi érték fordulata a tágabb, vagyoni értékkel bír fordulattal került helyettesítésre.

A titkosság fogalma két elemből áll: a belső titkosságból, és a külső titkosságból. A belső titkosság azt jelenti, hogy az adott információhoz a nyilvánosság tagjai nem férnek hozzá, míg a külső titkosság értelmében a jogosult a titokban tartáshoz az adott helyzetben általában elvárható magtartást tanúsította.

Az üzleti titok vagyoni értéke a külső és belső titkosságból, tehát az információ nem közismert jellegéből, és annak a jogosult által történő, megfelelő megóvásából együttesen fakad.

A fogalom-meghatározásból ugyanakkor kikerült a jogosult pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeire vonatkozó fordulat, tekintettel arra, hogy az a definíció egyszerűsítésével, áttekinthetőbbé tételével áthelyezhető a jogosult fogalmához.

Az Irányelv értelmében az üzleti titok fogalom-meghatározása nem terjed ki sem a triviális jellegű információkra és a munkavállalók által a foglalkoztatásuk rendes keretei között szerzett tapasztalatra és készségekre, sem pedig azon információkra, amelyek az ilyen jellegű információkkal foglalkozó körhöz tartozó személyek számára általában ismertek vagy könnyen hozzáférhetők.

Külön hangsúlyozandó az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 27. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés, amely közérdekből nyilvános adatnak minősít egyes üzleti titkokat, tehát ezek nem tartoznak az üzleti titok fogalma alá.

A (2) bekezdésben található rendelkezés a védett ismeret (know-how) fogalmának a Ptk.-ból való áthelyezését és finomhangolását szolgálja. Az Irányelv az üzleti titok fogalma alatt két kategóriát különböztet meg, az üzleti információt és a know-how-t. A védett ismeret tehát az Irányelv olvasatában – ahogy a korábbiakban a Ptk.-ban is – az üzleti titok egy alfaja, ennek megfelelően az Irányelv normaszövege, illetve jelen jogszabály nem nevesíti külön a know-how-ra vonatkozó szabályokat, illetve a fogalom-meghatározás is csupán az üzleti titok fogalmától eltérő, speciális fogalmi elemeket rögzíti, az üzleti titok további követelményei pedig a védett ismeret tekintetében is irányadóak. Ebből az is következik, hogy a védett ismeret az üzleti titokkal az e törvényben megfogalmazott, azonos védelemben részesül.

A védett ismeret jogosultja az alkotótól eltérő személy is lehet, ennek megfelelően alapvetően azt kell az üzleti titok jogosultjának tekinteni, aki az üzleti titok tartásával kapcsolatban az adott helyzetben általában elvárható megatartást megtette.

A védett ismeret definíciójából kikerült ugyanakkor a „ha a jóhiszeműség és tisztesség elvét sértő módon szerzik meg, hasznosítják, közlik mással vagy hozzák nyilvánosságra” fordulat, ezzel egyszerűsítve és átláthatóbbá téve a definíciót.

2. §

1. pont: A rendelkezés definiálja a hasznosítási díj fogalmát.

2. pont: A rendelkezés az Irányelv 2. cikk 2. pontjának való megfelelést szolgálja. Az Irányelv értelmében – a Ptk. korábbi megoldásától eltérően – szükségessé vált az üzleti titok jogosultjának definiálása.

A szakasz második mondata rögzíti, hogy csak az tekintendő az üzleti titok jogosultjának, akinek jogszerű gazdasági, pénzügyi, üzleti érdekeit sértené az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése. Így azon személyek, akiknek az üzleti titoknak minősülő információk védelméhez nem kapcsolódik jogszerű érdeke – pl. az üzleti titok bűncselekménynek minősülő tevékenységhez kapcsolódik –, nem tarthatnak igényt az e törvény szerinti jogokra sem.

3-4. pontok: A rendelkezések az Irányelv 2. cikk 3. pontjainak való megfelelést szolgálják. A Ptk. korábbi megközelítésétől eltérően az Irányelv alapján szükségessé vált a jogsértő és a jogsértő áru definiálása is. A fogalmak alapvetően az irányelv megközelítésére támaszkodnak, eszközölve a hazai jogi dogmatikai illeszkedéshez elengedhetetlen terminológiai módosításokat.

3. §

A rendelkezés – a szellemi tulajdonjogi ágazati jogszabályok mintájából kiindulva – rögzíti az üzleti titok jogosultjának jogait. Az üzleti titokhoz fűződő jog – az Irányelv rendelkezéseivel összhangban – nem kizárólagos jog, ily módon fennmaradhat a lehetősége ugyanazon know-how vagy információ független felfedezésének is.

A jogosultnak a törvény alapján – pozitív megközelítésben – joga van az oltalom tárgyának hasznosítására, harmadik személyekkel való közlésére és nyilvánosságra hozatalára (együttesen felfedésére).

4. §

A 4. § – megerősítve az üzleti titok vagyoni jellegét – rendelkezik az üzleti titokból fakadó jogok átruházhatóságáról, forgalomképességéről, illetve kizárólagos jogot biztosít a jogosult számára az üzleti titok használatára vonatkozó hasznosítási engedély megadására.

A törvény egyértelműen kifejezésre juttatja az üzleti titokhoz fűződő jog vagyoni jellegét azzal, hogy kimondja: az üzleti titokhoz fűződő jog forgalomképes, és az üzleti titok

hasznosítására, illetve részleges, titoktartás melletti felfedésére is (a teljes, korlátozás nélküli felfedés az oltalom megszűnéséhez vezetne) licencia szerződést köthetnek a felek. A törvény a gyakorlat segítése céljából el is nevezi az itt szabályozott szerződési altípusokat. Az üzleti titok jogát ruházási szerződés a jogát ruházási szerződés (Ptk. 6:202. §) egyik altípusa. Létrejöttéhez és teljesítéséhez meg kell állapodni a jogát ruházás jogcímében (tipikusan: adásvétel), ez a jogát ruházásra irányuló szerződés, és magában a jogát ruházásban (ez a jogát ruházást teljesítő szerződés). A gyakorlatban e két megállapodás tipikusan összeolvad, de ha például az ellenszolgáltatást részletekben fizetik meg, a két „fázis” el is különülhet, a jogát ruházásra csak az ellenérték teljes kifizetésével kerül sor.

Az üzleti titok hasznosítási szerződés pedig a külön nem szabályozott, de tudományos szerződéstípust alkotó licencia szerződés egyik altípusa, amelyet a Ptk. absztrakt módon „vagyon jog által védett oltalmi tárgy időleges használatára, felhasználására vagy hasznosítására” engedély útján jogot engedő szerződésnek tekint (Ptk. 6:178. §).

A törvényben, figyelemmel arra, hogy hátttere a Ptk. (ld. a Ptk. e törvény által módosított 2:55. §-át), nem kell rendelkezni a jogát ruházási- és hasznosítási szerződés tartalmi elemeiről, a Ptk. általános szerződési szabályai kitöltik a látszólagos hézagot. Így például az üzleti titok jogát ruházási szerződésre nézve a jogszavatosságról a Ptk. 6:175. § és 6:176. §, az üzleti titok hasznosítási szerződésre nézve ugyanerről a kérdésről a Ptk. 6:178. § rendelkezik. Az első esetben a szerződés tárgya lehet egyéb jog is, márpedig az üzleti titokhoz fűződő jog ilyen jog, a második esetben a hasznosítás tárgya lehet a vagyon jog által védett oltalmi tárgy is, amelynek körébe tartozik az üzleti titok is.

5. §

A rendelkezés az Irányelv 3. és 5. cikkeinek való megfelelést szolgálja. Az üzleti titokhoz fűződő jog korlátozott jog. Ennek alapján – ahogy a korábbiakban a Ptk.-ban is – szükséges nevesíteni azokat a kivételeket, amelyekre a jogosult joga nem terjed ki. A Ptk. a korábbiakban az üzleti titok és a védett ismeret tekintetében külön-külön fogalmazott meg kivételeket, az Irányelv logikájában ugyanakkor az üzleti titokra vonatkozó minden kivétel a védett ismeret tekintetében is fennáll, így a külön kezelésre vonatkozó megoldás nem tartandó fenn. Jelen jogszabály a kivételeket egységes, átlátható módon nevesíti, csoportosítva azokat a megvalósítható megatartások szerint.

Az Irányelv (18)-as preambulum-bekezdése alapján jogszerűnek tekintendő az üzleti titok megszerzése és felfedése, ha az a munkavállalók képviselőinek a tájékozódáshoz, konzultációhoz és részvételhez való jogának az uniós joggal, valamint a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban történő gyakorlása, illetve a munkavállalók és munkaadók érdekeinek – és ennek részeként a döntéshozatalban való részvételnek – a kollektív védelme során kerül sor. Ez a cél nyilvánvalóvá teszi, hogy e körben csak tények, adatok, más szóval védett ismeretnek (1.§ (2) bekezdés) nem minősülő információk megismerése/megszerzése illetve felfedése minősülhet jogszerűnek. Nem képzelhető el olyan jogi helyzet, amelyben védett ismeretnek minősülő üzleti titok megszerzése, illetve felfedése

lenne elengedhetetlen a munkavállalói érdekképviselő jogszabályban biztosított ellátásához. Az említett preambulum-bekezdéssel összhangban áll, hogy az üzleti titok megszerzése, illetve felfedése jogszerűnek tekintendő, nem érinti az üzleti titokhoz fűződő jog egyéb megsértésének a törvényi tilalmát. Így tilos a munkavállalói érdekképviselői célból jogszerűen megszerzett, illetve felfedett üzleti titok további, illetéktelen harmadik személyeknek történő felfedése, nyilvánosságra hozatala, vagy hasznosítása.

Az irányelv (19)-es preambulum bekezdése szerint „az Irányelv előír ugyan olyan intézkedéseket és jogorvoslatokat, amelyek az üzleti titok bizalmas jellegének megóvása érdekében adott esetben tiltják bizonyos információk felfedését, ugyanakkor alapvetően fontos, hogy ne korlátozódjon a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságához való jog gyakorlásának lehetősége, ideértve – az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikkével összhangban – a tömegtájékoztatás (sajtó) szabadságának és sokszínűségének tiszteletben tartását is, különös tekintettel az oknyomozó újságírássra és az újságírói források védelmére”.

A véleménynyilvánítás és a sajtó szabadságához fűződő jog - - az üzleti titok védelmével szemben is - külön törvényi rendelkezés nélkül is érvényesül a magyar jogban. Az érvényesülés úgy valósul meg, hogy bíróság előtt az üzleti titokhoz fűződő jog állítólagos megsértésére irányuló igény érvényesítése esetén az alperes hivatkozhat az Alaptörvény IX. Cikk (1) és (2) bekezdésében biztosított jogokra, és a bíróság ilyenkor köteles lesz esetről esetre összemérni az üzleti titokhoz fűződő jogvédelte érdeket a véleményszabadságban kifejezett közérdekkel.

Ezen a helyzeten érdemben nem változtatna az, ha az üzleti titok védelméről rendelkező törvény is előírná azt az eseti összemérési kötelezettséget. Ha a törvény is tartalmazná az összemérési kötelezettséget, az csupán nem jelentős rendszertani változást eredményezne. A véleményszabadságon alapuló, esetenként mérlegelendő kivételt az üzleti titokvédelem belső, tehát az adott jogforrásban szabályozott korlátjává tenné, míg jelenleg a korlát külső, az Alaptörvényben található.

Azt, hogy a véleményszabadságra lehet az érintkező, esetenként ütköző magánjogokkal szemben érvényesíteni, a bírói gyakorlat bizonyítja. A személyiségi jogok közül a jó hírnévhez fűződő jog korlátja a véleményalkotás, a bíróság esetenként méri össze, hogy a vitatott közlés vélemény-e, illetve, hogy a művészet szabadsága, a „paródia-jog”, vagy a jó hírnév védelme élvez-e elsőbbséget (pl. EBH2007. 1599., EBH2006. 1397., BH 2012.240., 2010. 294. BDT2017. 3712., = Pf. 20.186/2017/3. Legfelsőbb Bíróság Pfv. 21.640/2007/4., Fővárosi Ítéltábla Pf. 20.009/2013/7.).

Az összemérés kötelezettségén nem változtat az a tény, hogy a törvény a Ptk. személyiségi jogi védelmet előíró rendelkezései közül az Irányelvre tekintettel kiemelte az üzleti titok jogi védelmét, amely immár tisztán vagyoni jellegű. Az üzleti titok védelme a szellemi tulajdoni jogvédelem része. Ezt egyértelműen bizonyítja, hogy az üzleti titok jogi védelmének alapja a TRIPS-megállapodás 39. Cikke, amelynek címe: Megállapodás a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól. Az Irányelv (1) és (3) preambulum bekezdései is kiemelik a

szellemi tőke, a szellemi alkotások, az innováció védelmét.

Ha a szellemi tulajdonjogi védelemmel szemben lehet hivatkozni bíróság előtt a véleményszabadságra, akkor ez a védekezés aggály nélkül alkalmazható az üzleti titok jogi védelmével szemben is. A hazai gyakorlatban a szerzői jogi védelemmel szemben külön belső korlát, tehát a szerzői jogi törvény kifejezett rendelkezése nélkül is él a véleményszabadságra hivatkozás (jelesül: a paródia) joga: pl SzJSzT 16/2008. 13/2003, 39/2002. (Az más kérdés, hogy helye van tudományos, szakmai vitának arról, hogy szükséges-e a szerzői jogi törvénybe magába is beiktatni belső korlátként a megfelelő uniós irányelvben szabályozásra felkínált paródia kivételt, és folyik is ilyen vita.)

A véleményszabadság más nevesített szellemi tulajdonjoggal is összemérhető, külön kifejezett belső korlát nélkül is. Ezt bizonyítják a külföldi jogokban ismert védjegy paródia ügyek, amikor a védjegyet engedély nélkül használó fél arra hivatkozik, hogy a használat a véleményszabadságon, a kritikához való jogon alapul. (A közeli jogrendszerekben eldöntött néhány ügy: a német Legfelsőbb Bíróság döntése a Puma védjegyet utánozó ugró uszkar megjelölésről: I ZR 59/13 - Springender Pudel, a svájci, a „Davidoff” védjeggyel szemben használt davideathswissindoors.ch domén név ügyében a domén név jogosultja javára szóló döntés, vagy az az osztrák legfelsőbb bírói fórum által védjegyjogosult javára eldöntött összemérés, amelynek alapján a védjegyjogba ütközőnek találta a bíróság az "Only a camel would go a mile for a cigarette" mondatot, 4Ob48/88.).

A véleményszabadság (ideértve a sajtószabadságot is) összességében tehát amiatt, hogy nem szabályozza nevesítve a törvény a véleményszabadság kivételét, nem csorbul. A kivétel létezik a magyar jogrendszerben, konkrét, belső korlátként való elismerés nélkül is. Az uniós irányelv átültetése nem szó szerinti átvételi kötelezettséget jelent.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 288. cikkének értelmében az irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztása a tagállami döntéstől függ (így pl. a C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 and C-190/94. sz. egyesített döntés.) Nem elegendő azonban az irányelvbe foglalt cél áttemelése a nemzeti jogszabályba, hanem ki kell alakítani azt a rendszert is, amely hatékonyan biztosítja az irányelvben megfogalmazott cél megvalósulását. Ez esetről esetre történő, a tagállami bíróság hatáskörébe tartozó vizsgálatot jelent (ld. pl. részletesen: BDT2017. 3632.) Ha a hazai jogrendszer lehetővé teszi, hogy az Alaptörvénybe foglalt vélemény/sajtószabadságra hivatkozhasson az üzleti titok állítólagos megsértője, akkor az irányelvi cél megvalósítását biztosító rendszer (bírói út) is létezik.

Az Irányelvben előírt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok nem korlátozhatják a „visszaélések” (jogszabálysértő, és a tisztességtelen piaci magatartás tilalmába ütköző magatartások) bejelentését. Következésképp az üzleti titok védelme nem terjed ki azon esetekre, amikor az üzleti titok megszerzése illetve felfedése az üzleti titok titokban tartásához, illetve hasznosításához közvetlenül kapcsolódó jogszabálysértés, (pl. bűncselekmény, szabálysértés, egyéb jogszabálysértés), vagy tisztességtelen piaci magatartás

leleplezésén keresztül a közérdeket szolgálja. Az e célból megszerzett üzleti titok felfedésére irányuló kivétel azonban nem korlátlan, célhoz kötött. A közérdeket és egyben az üzleti titok védelmét az szolgálja, ha eljárás indulhat a bejelentett „visszaélés” miatt. ez azonban nem oltja ki a felfedési kivétel parttalan gyakorlása (pl. nyilvánosságra hozatal) útján az üzleti titok védelmét, amelynek alapvető feltétele, hogy a védelem tárgyát képező információ ne legyen hozzáférhető a nyilvánosság számára. Emiatt a „visszaélések” leleplezését elősegítő, közérdekű kivétel körében csak a leleplezendő „visszaélés” ügyében eljárni jogosult hatóság, vagy bíróság számára történő felfedés minősül jogszerűnek (az üzleti titok védelem alóli kivételnek).

A jelen törvényben nevesített kivételek felsorolása nyitott végű, tekintettel arra, hogy az 5. § (1) bekezdés d) pontja nem konkrétan nevesített magatartást határoz meg.

Az Irányelv a jó- és rosszhiszeműség viszonylatában több helyen nevesíti az adott körülmények jelentőségét a tudatállapot megítélése során. Az „adott körülmények között” fordulat a magyar magánjogban az adott helyzetben általában elvárhatóság követelményének feleltethető meg, ami viszont – tekintettel a Ptk. módosított 2:55. §-ára – külön nevesítés nélkül is irányadó jelen törvény vonatkozásában. A törvény tehát nem állapít meg szigorúbb kritériumokat.

Az 5. § (1) bekezdés c) pontjában nevesített kivétel az Irányelv 3. cikk (1) bek. c) pontjában található kivételnek felel meg. Az Irányelv az uniós jognak vagy nemzeti jognak való megfelelést kifejezetten rögzíti, ugyanakkor ennek nevesítése az átültető törvényben nem szükséges, mivel az egyértelműen következik a jogrendszer logikájából.

Az Irányelv alapján a kivételek között nevesítve szerepel az az eset, amikor az üzleti titok megszerzését, hasznosítását vagy felfedését közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy törvény lehetővé teszi. Ennek alapján tehát nem kerültek felsorolásra azon esetek, amikor az adott információ ugyan üzleti titoknak minősül, de ez alól jelen törvényen kívüli hazai jogszabály vagy egyéb, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus mégis kivételt enged. Ezen esetek felsorolása nem szükséges, mivel az 5. § (3) bekezdésének d) pontja alapján ez dogmatikai problémát nem okoz, illetve szükségszerűen a törvény rugalmatlanságát eredményezné.

6. §

Az 6. § az üzleti titokhoz fűződő jog megsértésének definícióját tartalmazza, továbbá szabályozza az üzleti titokhoz fűződő jog megsértésének módjait, a megvalósított magatartások szerinti csoportosításban, az Irányelv 4. cikkének való megfelelés érdekében

Az üzleti titokhoz fűződő jog megsértését jelenti az üzleti titok jóhiszeműség és tisztesség követelményébe ütköző bármely megszerzése, hasznosítása vagy felfedése, ezen túlmenően pedig minden olyan magatartást, ami az (1), (2), illetve (4)-(6) bekezdésbe ütközik, még ha az meg is felel a jóhiszeműség és tisztesség követelményének.

7. §

A rendelkezés az Irányelv 12, 13. és 15. cikkeinek való megfelelést szolgálja. Az ezen szakaszban található jogkövetkezmények felróhatóságtól független szankciók, tehát az üzleti titokhoz fűződő jog megsértésének ténye alapján kérhetőek, a szellemi tulajdonjogi jogsértés esetén alkalmazandó szankciórendszert alapul véve.

Az Irányelv megközelítésében – figyelembe véve a kereskedelem globális jellegét – ezen intézkedések között szerepelnie kell a szóban forgó áruk Unióba történő behozatala megtiltásának, valamint a piacon történő kínálás vagy forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása megtiltásának is. Tekintettel az arányosság elvére, amennyiben más kivitelezhető megoldások is rendelkezésre állnak – mint például az áru jogsértő mivoltától való megfosztása vagy az áru piacon kívül történő hasznosítása, például adományként való felajánlása jótékonyági szervezetek számára –, a korrekciós intézkedéseknek nem feltétlenül kell az áru megsemmisítésével járnia.

Hangsúlyozandó ugyanakkor, hogy az Irányelv értelmében a felróhatóságtól független szankciók alkalmazásának előfeltétele, hogy a bíróság megállapítsa az üzleti titokhoz fűződő jog megsértését. Ennek megfelelően amennyiben a jogosult felróhatóságtól független szankciók alkalmazását kéri a bíróságtól, úgy a jogsértés megállapítását mindenképpen kereseti kérelmébe kell foglalnia. A jogsértés megtörténtének megállapítása így – a Ptk. személyiségi jogi-, vagy a szellemi tulajdonjogi ágazati törvények rendszerével ellentétben – a jogkövetkezmények kérése esetén nem fakultatív.

A szellemi tulajdonjogi ágazati törvényekből ismert szankciók – ideértve az adatigénylést is – az Irányelvben foglalt jogkövetkezményekkel egészülnek ki, mint a jogsértő áru visszahívása vagy kivonása a kereskedelmi forgalomból, vagy a jogsértő áruk előállításának, kínálásának, forgalomba hozatalának vagy hasznosításának, illetve jogsértő áruk ilyen célból történő behozatalának, kivitelének vagy raktáron tartásának megtiltása.

Ugyanakkor a tisztán személyiségvédelmi, elégtétel adására vonatkozó jogkövetkezmény nem szerepel a szankciók között, hangsúlyozva az üzleti titok vagyoni jellegét. Természetesen amennyiben az üzleti titok megsértése egyben a magántitokhoz való jog megsértését is eredményezi, úgy a jogosult a Ptk. szabályai szerint kérheti a személyiségi jogi jogkövetkezmények alkalmazását, így például az elégtétel adását is a bíróságtól.

A szellemi tulajdonjogi ágazati törvények és a TRIPs-megállapodás logikájához igazodóan a jogsértéssel elért gazdagodás megtérítésére nem a Ptk. jogalap nélküli gazdagodás szabályai az irányadók, tekintettel arra, hogy azokat a gazdagodástól való elesés esetén is meg kell téríteni.

A határozat közzétételére vonatkozó rendelkezés az Irányelv 15. cikkének való megfelelést szolgálja. A jövőbeli jogsértésektől való visszatartás és a közvélemény tájékozottságának növelése érdekében hasznos az üzleti titkok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, illetve felfedésével kapcsolatos esetekben hozott határozatok közzététele – ami adott esetben kiemelt helyen történő megjelentetés útján is történhet –, feltéve, hogy a közzététel nem eredményezi az üzleti titok felfedését, illetve nem korlátozza aránytalan mértékben valamely

természetes személy magánélethez és jó hírnévhez való jogát. A törvény ezért lehetővé teszi, hogy a felperes kérelmére az eljáró bíróság döntsön az ügyben hozott határozat közzétételéről, és ehhez kapcsolódóan meghatározza azokat a mérlegelési szempontokat, amelyeket a bíróságnak figyelembe kell vennie a döntés meghozatala során.

Az Irányelv 7. cikk (2) bekezdése – és ennek megfelelően a 7. § (2) bekezdése – alapján az alperes kérelmére a bíróság elrendeli a határozat teljes vagy részleges közzétételét, amennyiben a felperesről megállapítást nyer, hogy a keresete megalapozatlan és az eljárást rosszhiszeműen kezdeményezte. Ez annyiban különbözik a felperes általi közzétételre irányuló kérelemtől, hogy ebben az esetben a feltételek fennállásakor a bíróságnak nincs mérlegelési jogköre.

Újdonság, hogy a (6) bekezdés alapján a bíróság a jogosult kérelmére elrendelheti a jogsértő áruknak a jogosult vagy jótékonyági tevékenységet ellátó civil szervezet számára történő kiadását, ez utóbbi lehetőség eddig csak a büntetőeljárásokban állt rendelkezésre.

Az Irányelv különös hangsúlyt fektet arra, hogy egyes jogkövetkezményeket a bíróság utólag hatályon kívül helyezhessen abban az esetben, ha az adott információ a későbbiekben – a jogsértőnek közvetve sem felróható módon – már nem felel meg az üzleti titok fogalmának, e követelménynek való megfelelést szolgálja a szakasz (7) bekezdése. Azonban arra való tekintettel, hogy a magyar jogrendszerben az Irányelv szerinti hatályvesztés fogalma nem ismert, a jogsértő a végrehajtás megszüntetését kérheti. A jogsértő tehát önállóan nem, csak a jogosulthoz kapcsolódóan tud fellépni akkor, ha a jogosult már kezdeményezte a végrehajtást. A végrehajtás megszüntetésével egyidejűleg az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti jogkövetkezmények a továbbiakban nem lesznek végrehajthatóak.

Az Irányelv 13. cikkében található rendelkezés – amely egyes szankciók esetében a határozott idejű eltiltás alkalmazásának lehetőségét adja meg a tagállamok részére – nem került átültetésre, mivel a magyar jog nem ismeri a határozott idejű eltiltás intézményét.

Az (1) bekezdésben felsorolt jogkövetkezmények alkalmazása során a bíróságnak fokozatosságra kell törekednie, így a (8) bekezdésben foglalt jogkövetkezmények alkalmazása csak a súlyos jogsértések esetén alkalmazandó.

Az (1) bekezdés szerinti jogkövetkezményekkel kapcsolatos költségek viselésére a jogsértő köteles. Ebben a pontban az Irányelvhez képet szigorúbb rendelkezés került megfogalmazásra, mivel a magyar jogban nem teszi a jogalkotó lehetővé, hogy a jogsértőn kívül más terheljenek a költségek. Tekintettel arra, hogy az Irányelv e körben minimum harmonizációt határozott meg, a kérdésben lehetőség van szigorúbb szabályok megfogalmazására.

A javaslat a jogsértő áru előállításában, terjesztésében résztvevőktől különböző, további közreműködői körre is kiterjeszti az eltiltó jellegű, és az adatszolgáltatásra kötelezést lehetővé tevő szankciókat. Ezzel is megpróbálja a szankciórendszert közelebb hozni a szellemi tulajdoni jogsértések szankciórendszeréhez. Az eltiltás elsősorban az elektronikus kereskedelem szabályozási körébe tartozó közvetítő szolgáltatókat érintheti, de más jellegű

közreműködés (szolgáltatás nyújtás) is lehetséges. Ilyen pl. a közelmúltban eldöntött, védjegybitorlással összefüggő un. Hilfiger ügyben (C-494/15) is közreműködésnek minősített üzlethelyiség bérbeadás. Ha egy üzlethelyiségben (erre vonatkozik a Hilfiger ügy), vagy elektronikus piactéren (L'Oréal és társai döntés, C-324/09 sz. ügy) jogsértő áru értékesítése folyik, a közreműködőre is kiterjedhet az eltiltó, és ha a közreműködés kereskedelmi mértékű, az adatszolgáltatásra kötelező határozat is. Az eltiltásra, illetve abbahagyásra kötelezés, csak úgy, mint a szellemi tulajdonjogban, ideiglenes intézkedéssel is történhet.

Számos eset van, amikor a kérdéses jogalap – és ehhez kapcsolódóan a jogsértés és az alkalmazandó jogkövetkezmények mértéke – csak úgy lenne megfelelően tisztázható, számszerűsíthető, ha a jogsértő birtokában lévő tárgyi bizonyíték vagy kereskedelmi adatok kerülnének a bíróság előtt bemutatásra. A (10) bekezdés ennek megfelelően a bizonyítási teher megfordításáról rendelkezik abban az esetben, ha a jogosult az elvárható mértékben valószínűsítette a jogsértést.

Ezen túlmenően az Irányelv több olyan, az eset körülményeiből fakadó sajátosságot is felsorol, amelyekre – azok fennállása esetén – a bíróságnak mérlegelési jogköre gyakorlása során fokozott figyelemmel kell lennie, a (11) bekezdés ezen követelményeket nevesíti.

A (15) bekezdés az irányelv 1. cikk (2) bekezdésében megadott felhatalmazáson alapul, és célja a jogbiztonsági szempont fokozott érvényesítése az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése miatt indított perekben. Ha az állítólagosan megsértett üzleti titok védett ismeret, az gyakran úgy fonódik össze nevesített szellemi tulajdonjogi oltalommal, tipikusan szabadalmi, vagy használati mintaoltalommal, hogy a védett ismeret hasznosítása nem választható el (fizikai értelemben) az iparjogvédelmi oltalmi tárgy (találmány, minta) hasznosításától.

Ha az engedély nélküli hasznosítás egyben megfelel a törvény szerinti jogsértés feltételeinek is, azaz nem esik a kivételek alá, és a kielégíti a jogsértő üzleti titokhasznosítás követelményeit is, akkor el kell dönteni, hogy melyik – szellemi tulajdonjogi, vagy üzleti titoksértési - jogérvényesítési rend szerint érvényesítheti a két, a hasznosítás szempontjából elválaszthatatlan oltalom jogosultja az igényét. Az utóbbiban ugyanis mód van pl. alternatív pénzbeli ellentételezésre érdemi határozatként is, sajátos szabályok vonatkoznak a rosszhiszemű, visszaélészerűen igényt érvényesítő személyre, ki van emelve a jogsértésben közreműködésből a jogsértő áru előállításával és „terjesztésével” összefüggő közreműködés, amely maga is jogsértés. Az a bírói út igénybevételenek tartalmi korlátja lenne, ha egy egységet képező jogsértő magatartás esetén az elválaszthatatlan oltalmi tárgyakra nézve különböző igényeket érvényesíthetne a jogosult, és még azonos igények érvényesítése esetén is a bíróság eltérő döntéseket hozhatna. Ezért erre az esetre a törvény egységesíti a jogérvényesítés rendjét, és azt a szellemi tulajdonjog megsértésre irányadó igényérvényesítésként határozza meg.

8. §

A rendelkezés az Irányelv 13. cikk (3) bekezdésének való megfelelést szolgálja. Az Irányelv

egy, a magyar jog számára ez idáig ismeretlen alternatív jogkövetkezményt vezet be, ez az alternatív pénzbeli ellentételezés.

Az Irányelv megközelítésében előfordulhat, hogy valamely személy eredetileg jóhiszeműen jutott az üzleti titok birtokába, és csak később szerzett tudomást arról – például az üzleti titok eredeti jogosultjától kapott tájékoztatáson keresztül –, hogy a szóban forgó üzleti titokhoz olyan forrásokból jutott hozzá, amelyek az érintett üzleti titkot jogosulatlanul hasznosították vagy fedték fel. Annak érdekében, hogy ezen körülmények között a rendelkezésre álló korrekciós vagy eltiltó intézkedések ne okozhassanak aránytalan sérelmet az érintett személynek, a tagállamoknak biztosítaniuk kell a lehetőséget, hogy – indokolt esetekben – a sértett fél alternatív megoldásként vagyoni kompenzációban részesüljön.

A jogintézmény már a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló 2004/48/EK irányelv (ún. Jogérvényesítési Irányelv) 12. cikkében is szerepelt fakultatív jogérvényesítési lehetőségként a szellemi tulajdonjog területén, de akkor a jogalkotó úgy döntött, hogy nincs szükség e jogkövetkezmény integrálására a hazai jogrendszerbe. Az Irányelv rendelkezései alapján ugyanakkor a jogintézmény átültetése már nem lehetőség, hanem kötelezettség.

Az alternatív pénzbeli ellentételezés a felróhatóságtól független szankciók helyett alkalmazható jogkövetkezmény. A bíróság akkor rendelheti el annak megfizetését, ha azt a jóhiszemű jogsértő kérelmezi, a felróhatóságtól független szankciók alkalmazása aránytalan sérelmet okozna az érintett személyeknek és az így a jogosult számára nyújtandó kompenzáció mértéke észszerűen kielégítőnek tűnik.

A kompenzáció mértéke legfeljebb az elmaradt hasznosítási díj mértékéig terjedhet, természetében így hasonlít pl. a szabadalmi jogban ismert kényszerengedélyekhez. Ugyanakkor az alternatív pénzbeli ellentételezés megfizetése nem jelenti azt, hogy a jogosult a jogsértő részére szolgáltatást nyújt, így ez nem is tartozhat az általános forgalmi adó megfizetésére való kötelezettség hatálya alá.

Az alternatív pénzbeli ellentételezés olyan esetekben lehet hasznos eszköz a bíróságok kezében, amikor a jogsértő nem tudott, és nem is tudhatott arról, hogy az általa hasznosított üzleti titoknak jogellenesen került birtokába, így vele szemben a felróhatóságtól független szankciók alkalmazása méltánytalannak tűnhet. A jóhiszemű jogsértő számos, gazdasági szempontból jelentős értéket képviselő tevékenységet, beruházást valósíthat meg az üzleti titok felhasználásával, amely gazdasági érték a felróhatóságtól független szankciók alkalmazásával megsemmisítésre is kerülhet, ennek elkerülésére hivatott a jogintézmény.

Tisztázásra szorul az alternatív pénzbeli ellentételezés és a törvény 5. § (2) bekezdésének kapcsolata, amely szerint a jóhiszeműség és tisztesség követelményével összeegyeztethető megszerzésnek minősül, ha az üzleti titok megszerzése harmadik személytől kereskedelmi forgalomban, jóhiszeműen és ellenérték fejében történik. Ennek alapján az 5. § (2) bekezdése szerinti jogsértés nem valósítja meg az üzleti titokhoz fűződő jog megsértését, tehát az alternatív pénzbeli ellentételezés ebben az esetben nem alkalmazható. A 8. § (1) bekezdése csupán azokat az eseteket fedi le, ahol a kereskedelmi forgalom kívül – pl. a munkavállaló

útján a munkáltató irányába – történik az üzleti titok jogellenes felfedése és hasznosítása.

Fontos hangsúlyozni, hogy az alternatív pénzbeli ellentételezés – tekintettel arra, hogy a felróhatóságtól független szankciók egyfajta kiváltására hivatott – a jogosult egyéb, különösen kártérítési igényét nem érinti.

9. §

A rendelkezés az Irányelv 14. cikkének való megfelelést szolgálja. Az üzleti titoksértés esetén a felróhatóságtól független szankciók mellett a jogosult kártérítési igénnyel is élhet a jogsértővel szemben, a polgári jogi felelősség szabályai szerint. A sérelmet szenvedett jogosult számára megítélt kártérítés összegét a releváns tényezők – például az üzleti titok jogosultjának elmaradt haszna, a jogsértő által tisztességtelenül elért haszon – maradéktalan figyelembevételével kell megállapítani.

Emellett az Irányelv 14. cikk (2) bekezdése értelmében a bíróságnak lehetősége van általános kártérítés megállapítására is. Amennyiben – tekintettel az üzleti titok immateriális jellegére – nehéz lenne számszerűsíteni a ténylegesen elszenvedett kár mértékét, a kártérítés összegét az elmaradt hasznosítási díj alapján kell megállapítani. Ezen helyettes módszer célja nem az, hogy büntető jellegű kártérítés előírásának kötelezettségét vezesse be, hanem hogy objektív kritériumon alapuló, kiegyenlítő jellegű kompenzációt biztosítson, figyelembe véve azokat a költségeket, amelyek a jogosult oldalán például a jogsértés megállapításával és a jogsértő felkutatásával összefüggésben merültek fel.

10. §

A jogszabály a 11-15. §-aiban az üzleti titok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, illetve felfedésével összefüggő polgári peres eljárások különös szabályait tartalmazza. Az Irányelv nem általános jelleggel valamennyi, az üzleti titkot potenciálisan érintő eljárásra rendel többletszabályokat alkalmazni, hatálya csupán azokra az eljárásokra terjed ki, amelyek az üzleti titok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával, illetve felfedésével közvetlenül összefüggenek, tehát a jogvita középpontjában az üzletititok-sértések állnak.

Az ilyen speciális rendelkezéseknek a Pp.-be való integrálása ugyanakkor ellentétes a Pp. szabályozási koncepciójával, kódex jellegével, így ugyancsak jelen jogszabályban kerültek elhelyezésre.

A törvény egyrészt hangsúlyozza, hogy az üzleti titoksértéssel kapcsolatos jogviták rendezése bírói útra tartozik, másrészt pedig azt, hogy a jogszabály által nem szabályozott kérdésekben, szubszidiárius jelleggel a Pp. szabályai az irányadóak.

A Pp. alapján a törvényszék hatáskörébe tartoznak mindazok a perek, amelyek elbírálását törvény nem utalja a járásbíróság hatáskörébe. A vagyoni jogi perek egy része a pertárgy értékétől függően a járásbíróság hatáskörébe tartozik, a Tpvt. alapján azonban mindeddig valamennyi, az üzleti titok megsértésével kapcsolatos per a törvényszék hatáskörébe tartozott. Ezt indokolt a továbbiakban is fenntartani, így szükséges a törvényszék hatáskörét rögzíteni.

11. §

A rendelkezés az Irányelv 9. cikk (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja. A törvény külön előírásokat megállapít meg a peres eljárás tárgyát képező üzleti titoknak az e titok védelme érdekében indított bírósági eljárások folyamán történő megtartása érdekében. Mivel ezen eljárások fő célja a jogvita tárgyát képező információ jellegének értékelése, különösen fontos biztosítani az üzleti titok bizalmas jellegének megőrzését. E védelem a bírósági eljárás lezárultáig, valamint azt követően mindaddig fennáll, amíg a per tárgyát képező üzleti titokról jogerős határozatban megállapítják, hogy nem minősül üzleti titoknak, vagy amíg az üzleti titkot képező információ a közkinccs körébe nem kerül.

12. §

A rendelkezés az Irányelv 9. cikk (2) bekezdésének való megfelelést szolgálja. Az üzleti titok védelme a polgári peres eljárásokban különösen az iratbetekintési és a tárgyaláson való részvételi jog korlátozása révén valósulhat meg.

E körben a bíróságnak lehetősége van a felek vagy harmadik személyek által benyújtott, üzleti titkot vagy feltételezett üzleti titkot tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés teljes körű vagy részleges korlátozására, továbbá az üzleti titkok vagy feltételezett üzleti titkok felfedésére lehetőséget adó tárgyalásokon való részvételi, és az e tárgyalásokról készített felvételekhez és leiratokhoz való hozzáférési jog korlátozására. Az iratbetekintési és a tárgyaláson való részvételi jog korlátozása esetén is az iratbetekintést, illetve a tárgyaláson való részvételt a felek részéről legalább egy természetes személynek, valamint a felek meghatalmazott képviselői számára biztosítani kell.

Az üzleti titok védelme érdekében indított bírósági eljárásokban is biztosítani kell az eljárásban részt vevő felek hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jogát. Ezért az üzleti titok vagy feltételezett üzleti titok védelme érdekében hozott intézkedések csak az eljárásban részt vevő felek jogainak tiszteletben tartásával, a szükséges mértékig alkalmazhatóak. A szükségesség mérlegelése során az eljáró bíróságnak figyelembe kell vennie a harmadik személyek jogos érdekeit is.

Az üzleti titok vagy feltételezett üzleti titok védelme érdekében indított bírósági eljárásokban az eljáró bíróságnak biztosítani kell az eljárásban hozott határozatok üzleti titkot tartalmazó szövegrészeket nem vagy kitakart formában tartalmazó változataihoz való hozzáférést.

13-14. §

A rendelkezések az Irányelv 10. és 11. cikkeinek való megfelelést szolgálják. A perindítást megelőzően és a perben kérelmezhető ideiglenes intézkedésekre, azok elrendelésének feltételeire és a biztosítékadásra vonatkozó szabályozás megalkotására az Irányelv rendelkezéseivel összhangban, a polgári perrendtartás mögöttes szabályainak fenntartásával került sor. A bíróság többek között ideiglenes intézkedést rendelhet el az üzleti titok jogosultjának kérelmére az üzleti titok hasznosításának vagy felfedésének abbahagyására kötelezés vagy az attól való eltiltás érdekében.

Lényeges, hogy az elrendelhető ideiglenes intézkedések helyett az üzleti titok feltételezett jogosulatlan hasznosításának folytatását a bíróság az üzleti titok jogosultját megillető biztosíték adásához kötheti. Az üzleti titok felfedése biztosíték adása ellenében sem engedélyezhető.

A 14. §-ban az ideiglenes intézkedés elrendelésének feltételei, valamint a bíróság által a kérelem elbírálása során figyelembe veendő szempontok szerepelnek.

15. §

A 15. § tartalmazza az előzetes bizonyításra vonatkozó, a Pp. szabályozási megoldásaitól az üzleti titok sajátosságaira tekintettel eltérő rendelkezéseket. Ennek alapján mind az üzleti titok megsértése iránti perben, mind a per megindítása előtt helye van az előzetes bizonyításnak. Amennyiben a késelem helyrehozhatatlan károkat okozna, vagy ha valószínűsíthető a bizonyítékok megsemmisítésének kockázata, úgy az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében az ellenérdekű fél meghallgatása mellőzhető.

16. §

A rendelkezés a törvény hatálybalépésének időpontját állapítja meg.

17. §

A rendelkezés tisztázza, hogy a törvény az Irányelvnek való megfelelést szolgálja.

18-20. §

Az üzleti titok és a védett ismeret (know-how) fogalmát jelenleg a Ptk. tartalmazza, a jogrendszer pedig számos helyen visszautal a kódexben található definícióra. Az Irányelvvél való összhang és a jogrendszer koherenciájának megteremtése érdekében szükséges a kódex meghatározásaira utaló normák cseréje.

21. §

A rendelkezés az Irányelv 16. cikkének való megfelelést szolgálja. Az üzleti titok jogosultjának rendelkezésére álló intézkedések, eljárások és jogorvoslatok hatékonyságát alááshatja, ha az illetékes bíróság által hozott vonatkozó határozatoknak nem tesznek eleget. Emiatt szükséges biztosítani azt, hogy az említett hatóságok megfelelő szankcionálási hatáskörökkel rendelkezzenek.

Ennek lehetőségét a törvény a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 184/A. §-ának módosításával teremti meg. A TRIPs-megállapodásnak való megfelelés értelmében a védjegybitorlás, földrajzi árujelző-oltalom bitorlása, formatervezési mintaoltalom bitorlása, kiegészítő oltalmi tanúsítvány bitorlása, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmára vonatkozó rendelkezések vagy szerzői jog megsértése miatt indított perben hozott határozat végrehajtása esetén eddig is lehetőség volt a késelem esetén fizetendő pénzbírság meghatározására. A jövőben a pénzbírság kiszabására az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése tárgyában hozott határozat végrehajtása esetén is lehetőség lesz.

22. §

Az üzleti titok és a védett ismeret (know-how) fogalmát jelenleg a Ptk. tartalmazza, a jogrendszer pedig számos helyen visszautal a kódexben található definícióra. Az Irányelvvel való összhang és a jogrendszer koherenciájának megteremtése érdekében szükséges a kódex meghatározásaira utaló normák cseréje.

23. §

A versenyfelügyeleti eljárás mint az általános közigazgatási rendtartás hatálya alá nem tartozó hatósági eljárás során hozott döntések tekintetében is indokolt, hogy az államháztartásról szóló törvény szerinti külön költségvetési fejezetbe tartozó bírságok végrehajtását az állami adóhatóság foganatosítsa az általános közigazgatási rendtartás alapján átadott fizetési kötelezettségek végrehajtására vonatkozó – az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CXXIX. törvény 56. alcímében meghatározott – szabályok szerint. Annak érdekében, hogy 2018. január 1-jétől egyértelmű legyen, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban kiszabott bírságok vonatkozásában milyen végrehajtási szabályok érvényesülnek, szükséges a már elfogadott, de még hatályba nem lépett Tpv. módosítás vonatkozó rendelkezéseinek kiigazítása [a Tpv. 84/D. § (3) bekezdése vonatkozásában].

A Tpv. 84/C. §-ában sor kerül továbbá a késedelmi pótlék mértékének az állami adóhatóság által alkalmazott – az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi (...) törvény 119. § (6) bekezdésében megállapított – pótlékmértékhez történő igazítására.

Figyelemmel a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 57. § (1) bekezdés e) pontjának az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvények és egyes egyéb törvények módosításáról szóló 2017. évi (...) törvénnyel történt módosítására, szükséges annak egyértelmű rögzítése [a Tpv. 84/D. § (4) bekezdésében], hogy a csődeljárásban és a felszámolási eljárásban a tartozások kielégítési sorrendje szempontjából a versenyfelügyeleti eljárásban kiszabott bírságot, valamint eljárási költséget, illetve az ezekhez kapcsolódó késedelmi pótléket úgy kell kezelni, mint az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényen alapuló követeléseket.

A Tpv. 84/E. § (1) bekezdésében a javaslat a szöveg pontosításával egyértelművé teszi, hogy a Tpv. csak a végrehajtásnak a Gazdasági Versenyhivatal általi foganatosításával szembeni végrehajtási kifogásról rendelkezik.

24. §

Az üzleti titok megsértése esetén eddig kettős jogalap, a Tpv. és a Ptk. alapján is lehetett eljárást kezdeményezni, ez a kettős rendszer azonban kevésbé volt átlátható. Az Irányelv szabályainak átültetésével egyidejűleg átfedés keletkezne a Tpv.-ben biztosított védelemmel, ami veszélyezteteti az Irányelv rendelkezéseinek tényleges érvényre jutását, ezért a kettős jogalap a továbbiakban nem tartható fenn. Mindezek alapján az üzleti titok védelmére vonatkozó szabályozás kivételre kerül a Tpv.-ből, és az üzleti titok védelme egységesen, a

jelen előterjesztésben foglalt jogszabály szerint valósul meg. Ennek alapján mind a piaci hatású, az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző, mind az ilyen hatással nem rendelkező üzleti titoksértés ellen ezen törvény alapján lehet fellépni.

25-35. §

Az üzleti titok és a védett ismeret (know-how) fogalmát jelenleg a Ptk. tartalmazza, a jogrendszer pedig számos helyen visszautal a kódexben található definícióra. Az Irányelvvel való összhang és a jogrendszer koherenciájának megteremtése érdekében szükséges a kódex meghatározásaira utaló normák cseréje.

36. §

Az üzleti titok és a védett ismeret (know-how) fogalmát jelenleg a Ptk. tartalmazza, a jogrendszer számos helyen visszautal a kódexben található definícióra. Az Irányelvvel való összhang megteremtésével egyrészt szükségessé vált a Ptk. a magántitokra vonatkozó, 2:46. §-ának módosítása, másrészt a Ptk. 2:55. §-ának kiegészítése az üzleti titokra és védett ismeretre vonatkozó szöveggel, ezzel biztosítva, hogy a törvény megfelelően beilleszthető legyen a magánjog rendszerébe.

37-44. §

Az üzleti titok és a védett ismeret (know-how) fogalmát jelenleg a Ptk. tartalmazza, a jogrendszer pedig számos helyen visszautal a kódexben található definícióra. Az Irányelvvel való összhang és a jogrendszer koherenciájának megteremtése érdekében szükséges a kódex meghatározásaira utaló normák cseréje.

45. §

Az (1) bekezdéssel eszközölt módosítás egyértelművé teszi, hogy az új választottbírósági törvény hatálya akkor terjed ki a külföldi székhelyű állandó választottbíróság eljárására, ha a felek a magyar választottbírósági törvény hatályának vetették alá magukat.

Annak egyértelművé tétele miatt, hogy az új választottbírósági törvény hatálya kiterjedhet a külföldi székhelyű állandó választottbíróság magyarországi eljárására is, pontosítani kell a Vbt. 7. § (2) bekezdésében a választottbíráskodáshoz kapcsolódóan eljáró rendes bíróságok illetékességét megállapító szabályt.

Az új Vbt. 12. § (5) bekezdésében foglalt azon szabály, amely szerint nemzetközi választottbíráskodás esetén az egyesbíró, illetve az elnöklő bíró kijelölése során a felektől eltérő állampolgárságú bírót kell jelölni, azt célozza, hogy a különböző honosságú felek közötti jogvitában harmadik ország állampolgára legyen az egyesbíró, illetve a tanács elnöke. Az új törvény szabályozási konstrukciója miatt azonban e szabályt olyan esetben is alkalmazni kellene, amely az eredeti jogalkotói akaratnak nem felel meg, így például előállhatna olyan eset, amikor két magyar fél közötti jogvitában sem jelölhető magyar bíró. A módosítás feloldja ezt a szabályozási ellentmondást.

Annak érdekében, hogy fel lehessen lépni az elnökségi feladatok ellátására méltatlanná vált

elnökségi taggal szemben, az új választottbírói törvény 61. § (7) bekezdésének módosítása is lehetővé teszi, hogy a delegáló szervezet visszahívassa az általa delegált elnökségi tagot, de annak érdekében, hogy az indokolás nélküli visszahívási joggal ne lehessen visszaélni, a módosítás alapján az elnökség tagja csak akkor hívható vissza, ha azt legalább 4 másik elnökségi tag kezdeményezi. A módosítás alapján ebben az egy esetben mérlegelheti a delegáló szervezet az elnökségi tag visszahívását.

46. §

A Vbt. 67. § (2) bekezdésének módosítása biztosítja, hogy a megszűnő választottbírói eljárási folyamatban lévő ügyekben a felek által a választottbírói költségek (választottbírók díja, szakértői díj, stb.) fedezése céljából megfizetett pénzeszegek felhasználhatóak legyenek az eljárásokban a választottbírói eljárások megszűnése után is.

47. §

Annak biztosítása érdekében, hogy a vezető testület tagjaival szembeni elvárásokat megfogalmazó rendelkezések elérhessék céljukat, és hogy a testületi munka színvonala biztosított legyen, a módosítás kötelezi a tagokat arra, hogy személyesen lássák el feladataikat.

48. §

Az új választottbírói törvény alapján nincs helye választottbírói eljárásnak fogyasztói szerződésből eredő jogvita esetén. Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények és egyéb igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvény biztosítja, hogy ez a rendelkezés csak az új választottbírói törvény hatálybalépését követően kötött szerződések esetén zárja ki a választottbírói eljárást, és hogy a hatálybalépés előtti választottbírói kikötéseket ne tegye érvénytelenné. Az új törvény lehetővé teszi, hogy a választottbírói szerződésben nem részes személy is részt vegyen a választottbírói eljárásban, megteremti továbbá a választottbírói eljárásba beavatkozás, valamint az eljárásújítás lehetőségét. A jelen módosítás azt is biztosítja, hogy e rendelkezéseket csak a törvény hatálybalépése után kötött szerződések alapján indult választottbírói eljárásokban alkalmazzák.

49. §

Hatályba nem lépésről szóló rendelkezés.